

Abdullah bin Muhamed

**PREJ BESIMEVE
TË
SHI'ITËVE**

Titulli i origjinalit:
"Min akaid esh-shiah" "من عقائد الشيعة"

Autor:
Abdullah bin Muhamed

Përkthyes:
Bahri Curri

Redaktorë profesional:
Arian Kutelli
Rijad Misini

Lektor:
Driton Sejdiu

Parathënie

Falënderimi i takon vetëm All-llahut, paqja dhe shpëtimi qofshin mbi të Dërguarin e All-llahut, familjen dhe shokët e tij.

Shkak i shkrimit të këtij libri është fakti se, kohëve të fundit është vërejtur shtimi i aktiviteteve të rafiditëve¹⁾ (shi'itëve²⁾) për thirrjen në ideologjinë e tyre në nivel të Botës Islame, si dhe rreziku që i kanoset Fesë Islame nga ky sekt shkatërrues, dhe pakujdesia e mosnjohja e shumë muslimanëve për rrezikun e këtij sekti. Si dhe çfarë përmban besimi i tyre, idhujtari (shirk), sulm ndaj Kur'anit Fisnik dhe ndaj sahabëve radijallahu anhum³⁾, teprimit në imamë (guluv⁴⁾), vendosa ta shkruaj këtë libër dhe të përgjigjem në shumë problematika që gjenden në këtë çështje në formë të shkurtër duke e pasuar shejhun tonë, dijetarin Abdullah bin Abdurrahman Xhibrin në librin e tij *“Et-ta'likatu ala metni lum'ati el-i'tikad”*. Kam bartur citate e fragmente nga librat e njohur të rafiditëve, si dhe nga librat e Ehlul Sunetit nga imamët e mëhershëm dhe të mëvonshëm, të cilët u ngritën kundër tyre duke e sqaruar besimin e tyre të prishur të bazuar në idhujtari (shirk), teprim (guluv), gënjeshtër, sharje, ofendim, sulm dhe njollosje.

Jam përpjekur që në këtë libër të shkurtër e modeste t'i gjykoj shi'itët në bazë të librave e veprave të tyre në të cilat ata mbështeten, siç ka thënë dijetari Ibrahim bin Sulejman Xhebhan: *“Të gjykoj ty o shi'it nga goja jote”*.

Në fund e lus Zotin e Lartmadhëreshëm që të gjithë të kenë dobi nga ky libër, siç thotë i Lartësuar:

*“Në të gjitha këto, për atë që ka mendje të shëndoshë dhe që i ka vënë veshin me vëmendje, ka argumente”.*⁵⁾⁶⁾

¹⁾ Rafiditët është fjalë arabe, që në kuptimin etimologjik do të thotë: lënie, refuzim. Gjuhëtarët e definojnë këtë fjalë duke e ilustruar me shembull: Rafiditët janë ushtarët, të cilët e lënë komandantin e tyre. Ndërsa, për kuptimin terminologjik dijetarët kanë dhënë definicionin e tyre duke thënë: Rafiditët është emër për grupin, i cili disponon me qëndrime, mendime dhe ideologji fetare, të cilët e mohojnë kalifatin e Ebu Bekrit, Omerit e të shumë sahabëve. Ata pretendojnë se kalifati i takon vetëm Aliut dhe pasardhësve të tij me tekst nga Pejgamberi sal-lallahu alejhi ve sel-lem, dhe kalifati i të tjerëve është jolegjitim (*sh.p.*).

²⁾ Shi'itët: Kjo fjalë është përgjithësuar në kuptimin etimologjik dhe i ka këto kuptime: pasues, përkrahës, ithtar, ndjekës dhe rreth i ngushtë. Ndërsa, në kuptimin terminologjik, shi'itët është emër për ata, të cilët e llogaritin Aliun para Hulefau Rashidinëve (Ebu Bekrit, Omerit e Othmanit) radijallahu anhum, dhe pretendojnë se vetëm Ehlul Bejtë e meritojnë kalifatin. Çdo kalifat tjetër përveç tyre është jolegjitim dhe pa të drejtë (*sh.p.*).

³⁾ Kjo lutje bëhet për sahabët, ka kuptimin: “Kënaqësia e All-llahut qoftë mbi ta”! Tash e tutje këtë lutje do ta përdorim në origjinal (*sh.p.*).

⁴⁾ Guluv: Është fjalë arabe, ka kuptimin teprim. Këtu është për qëllim teprimi i shi'itëve që e bëjnë ndaj imamëve të tyre duke i ngritur aq lartë sa që shumë gjëra që i pretendojnë për ta janë të pamundshme, apo janë enkas vetëm për All-llahun subhanehu ve teala. Thonë: Imamët janë të mbrojtur nga gabimet, të shtyrë nga kjo bindje i ngritën imamët më lartë se sa pejgamberët e All-llahut. Po ashtu thonë: Imamët e dinë të fshehtë, një pjesë e All-llahut zuri vend në ta, përsosmëria është cilësi e tyre. Më në fund thonë: Ata janë depo e dijes së All-llahut, ndërmjetës të çështjes së All-llahut, janë të pagabueshëm, është urdhëruar që patjetër duhet të pasohen e kurrsesi të kundërshtohen. Vazhdojnë të thonë: Ata janë argument i qartë i All-llahut në qiej dhe në tokë, e dinë kadan dhe kaderin (caktimin dhe vendimin e All-llahut), dhe tërë këtë e trashëgojnë njëri pas tjetrit fshehtas (*sh.p.*).

⁵⁾ Kaf, 37.

⁶⁾ Përkthimet e ajeteve kur'anore janë marrë nga “KUR'AN-i Përkthim me komentim në gjuhën shqipe” të Sherif Ahmetit.

I falënderoj të gjithë ata që kontribuan në nxjerrjen e këtij libri, dhe lus All-llahun që t'i shpërblejë me të mira për punën e tyre. All-llahu është më i Dijshmi dhe Paqja e Mëshira e All-llahut qofshin mbi të Dërguarin tonë-Muhamedin sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, familjen dhe shokët e tij!

Abdullah bin Muhamed

Kur është paraqitur sekti i rafiditëve?

Fillet e sektit të rafiditëve janë në paraqitjen e një personi çifut të quajtur Abdullah bin Sebe⁷⁾, i cili kinse e pranoi Islamit dhe shfaqti dashurinë ndaj Al Bejt⁸⁾, ku e teproi lavdërimin e Aliut radijallahu anhu duke thirrur se testamenti për kalifat (udhëheqje të shtetit islam) ka qenë për të, sa që e ngriti në shkallën e hyjnisë. Gjëra, të cilat i cekin vetë librat e shi'itëve.

Kumi⁹⁾ në librin e tij “El mekalatu vel firek”¹⁰⁾ e pranon ekzistimin e tij dhe e llogarit të parin, i cili foli për domosdoshmërinë e udhëheqjes së Aliut dhe kthimit të tij pas vdekjes (er-rexh'a)¹¹⁾, dhe e shpalli haptas sharjen dhe ofendimin ndaj Ebu Bekrit, Omerit, Othmanit dhe sahabëve të tjerë. Këtë e cek edhe Nubahti¹²⁾ në librin e tij “Firek esh-shiah”¹³⁾, si dhe Kushi¹⁴⁾ në librin e tij të njohur “Rixhal el-Kushi”¹⁵⁾.

Pranimi dhe deklarimi janë zotëri të argumenteve, e këta të gjithë janë njerëz të mëdhenj (dijetarë) të rafiditëve.

El-Bagdadi¹⁶⁾ thotë: “Seb'itët janë pasues të Abdullah bin Sebe', i cili e lavdëroi tej mase Aliun radijallahu anhu duke besuar se ai ishte i dërguar i All-llahut, sa që më në fund thirri dhe besoi se ai është vetë All-llahu”.

Po ashtu thotë: “Ibn Sevda (Abdullah bin Sebe') ishte me prejardhje çifute nga banorët e Hires, e shfaqti Islamit dhe dëshironte që të banorët e Kufes të ketë dominim dhe presidencë dhe mu për këtë ua përmendi atyre se e ka gjetur në Tevrat se çdo pejgamber ka trashëgimtar me testament, e Aliu radijallahu anhu është trashëgimtar i Muhamedit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem”.

⁷⁾ Abdullah bin Sebe' është çifut nga banorët e Jemenit, nga San'a. E shpalli Islamit e tij në kohën e Othmanit radijallahu anhu, tërë këtë për mashtrime dhe kurthe kundër muslimanëve. Është prej nxitësve kryesor kundër Othmanit derisa ndodhi vrasja e Othmanit. Ai është themeluesi i parë i shi'izmit, në teprimin ndaj Ehlu Bejt. Ishte shumë aktiv dhe kalonte prej një vendi në tjetrin duke thirrur në ideologjinë e tij kundër Othmanit dhe teprimit në Aliun radijallahu anhu. Kaloi në Hixhaz, Basra, Kufe, Sham derisa u vendos në Egjipt, pa dyshim se tërë këtë lëvizje e financuan çifutët. Ai përhapi shumë ide e mendime të ndryshme, së pari ngritja kundër Othmanit, pastaj teprimi i lavdërimit të Aliut, pastaj ngritja e Ehlu Bejt dhe caktimi i kalifatit vetëm për ata me tekst të shkruar nga Pejgamberi sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, pastaj ideja e kthimit, e më në fund hyjnëzimi i Aliut deri sa e shpalli zot (*sh.p.*).

⁸⁾ Al Bejt apo Ehlu Bejt për qëllim janë një. Këta janë familja dhe pasardhësit e Muhamedit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem. Mirëpo, shi'itët e përkufizojnë Al Bejtin vetëm në Aliun radijallahu anhu dhe pasardhësit e tij (*sh.p.*).

⁹⁾ Dijetar i shi'itëve (*sh.p.*).

¹⁰⁾ “El mekalatu vel firek” Kumi fq. 10-21.

¹¹⁾ Në besimin e shi'itëve ekziston se, Pejgamberi sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem dhe Ehlu Bejt, Aliu, Husejni, Hasani dhe imamët tjerë do të kthehen. Po ashtu do të kthehen edhe Ebu Bekri, Omeri, Othmani, Muaviu, Jezidi, Ibn Dhil Xhushen dhe të gjithë të tjerët që e kanë lënduar, ngacmuar dhe njoollur Ehlu Bejtin sipas bindjes së tyre. Të gjithë ata do të kthehen në dunja edhe njëherë para se të dalin në Ditën e Kijametit, do të kthehen në kohën e daljes haptas të Mehdiut, ashtu si ua ka paraqitur këtë atyre armiku i All-llahut Ibn Sebe', ata do të kthehen që të plotësohet ndëshkimi ndaj tyre, ngase ata e dëmtuan Ehlu Bejtin duke i luftuar ata dhe duke ua mohuar të drejtat, për këtë ata do ta vuajnë dënimin e rëndë e pastaj do të vdesin të gjithë. Pas kësaj do të ringjallen në Ditën e Gjykimit që të dënohen përsëri dhe ta marrin dënimin përfundimtar. (*sh.p.*).

¹²⁾ Dijetar i shi'itëve (*sh.p.*).

¹³⁾ “Firek esh-shiah” Nubahti fq. 19-20

¹⁴⁾ Dijetar i shi'itëve (*sh.p.*).

¹⁵⁾ Kushi e cek këtë në disa transmetime për Ibn Sebe' dhe doktrinën e tij, shiko nr. 170, 171, 172, 173, 174 nga faqja 106-108.

¹⁶⁾ Dijetar islam (*sh.p.*).

Shehristani¹⁷) e cek se Ibn Sebe' është i pari, i cili e shpalli mendimin se Aliut i takon udhëheqja (imamati) me tekst të shkruar¹⁸), dhe përmend se seb'itët janë sekti i parë, i cili thotë për ndalje (tevekuf) në fshehjen e imamit të pritur (el-gajbetu)¹⁹) dhe kthim (er-rexh'a)²⁰), pastaj e trashëguan atë shi'itët më vonë me gjithë numrin e madh të sekteve dhe ndryshimeve në mes vete. Mendimi se Aliut i takon imamati dhe kalifati me tekst të shkruar dhe me testament, është prej gjërave që la pas vete Ibn Sebe', i cili shkaktoi më vonë ndarjen e shi'itëve në dhjetra sekte dhe përçarjen e tyre në mendime të ndryshme.

Shi'itët kështu shpikën mendimin për testamentin, kthimin (er-rexh'a)²¹), fshehjen e imamëve, madje edhe hyjnëzimin e imamëve²²). E tërë kjo duke e ndjekur rrugën e çifutit Ibn Sebe'.

*** *** ***

Pse janë quajtur shi'itët me emrin rafiditë?

Dijetari i shi'itëve Mexhlsij e përmend këtë emër në librin e tij "El-bihar" dhe cek në të katër nga hadithet e tyre.²³)

Thuhet të jenë quajtur rafiditë, ngase kur ata erdhën te Zejdi i biri i Aliut, birit të Husejnit i thanë: Largohu nga Ebu Bekri e Omeri që të jemi me ty. Ai u është përgjegjur: Ata janë shokë të gjyshit tim, përkundrazi unë i pasoj ata dy. E ata i thanë: Atëherë të refuzojmë, dhe për këtë u quajtën rafiditë, e ata që u pajtuan me atë (Zejdin) e i dhanë besën u quajtën zejditë.²⁴) Thuhet të jenë quajtur rafiditë ngase e refuzuan imamatin (udhëheqjen) e Ebu Bekrit dhe Omerit.²⁵) Ndër të tjera, thuhet të jenë quajtur me këtë emër ngase e refuzuan fenë.²⁶)

*** *** ***

Në sa grupe ndahen rafiditët?

Në librin "Dairetul mearif" (Enciklopedia e dijeve) thuhet: Janë paraqitur grupe e nëngrupe të shi'itëve më shumë se 73 grupet e njohura".²⁷)

¹⁷) Dijetar islam (*sh.p.*).

¹⁸) D.m.th. me argument hyjnor (*sh.p.*).

¹⁹) El-gajbetu: Kjo shprehje bazën e ka në fjalën el-gajb që do të thotë: i fshehur. Shi'itët me këtë fjalë kanë për qëllim fshehjen e imamëve të tyre, e veçanërisht të imamit të dymbëdhjetë, Muhamed bin Hasan Askerij, i cili është fshehur diku rreth vitit 260 h (880), e që patjetër do të kthehet dhe do ta mbulojë tokën me drejtësi absolute (*sh.p.*).

²⁰) Shiko shënimin nr. 11.

²¹) Shiko shënimin nr. 11.

²²) "Usul i'tikad ehli es-sunneti vel xhema'ah" Lalekai vëll. 1 fq. 22-23.

²³) "El bihar" Mexhlsij fq. 68-96-98, (ky është një prej librave bazë të tyre në kohën e tashme).

²⁴) "Et-ta'likatu ala metni lum'at el-i'tikad" Abdullah Xhibrin fq. 108.

²⁵) "Hamish mekalat el-islamijjin" Muhjiddin Abdulhamid vëll. 1 fq. 89.

²⁶) "Mekalat el-islamijjin" vëll. 1 fq. 89.

²⁷) "Dairetul mearif" vëll. 4 fq. 67.

Madje rafiditi Mejr Bakir Damad²⁸⁾ thotë se, të gjitha grupet e përmendura në hadith, (hadithi se do të përçahet Ummeti në 73 grupe)²⁹⁾, janë grupe të shi'itëve, e grupi i shpëtuar e fitimtar prej tyre janë imametët.³⁰⁾

Makrizi³¹⁾ përmend se numri i grupeve të tyre arrin në 300.³²⁾

Shehristani thotë: “Rafiditët ndahen në pesë grupe: Kejsanitët, Zejditët, Imametët, Galitët dhe Ismailitët.”³³⁾

El-Bagdadi thotë: “Rafiditët pas kohës së Aliut radijallahu anhu janë katër llojesh: Zejditët, Imametët, Kejsanitët dhe Gulatët.”³⁴⁾ Duke e pasur parasysh se zejditët nuk janë prej rafiditëve me përjashtim të xharuditëve.

*** *** ***

Cili është besimi “el-beda”³⁵⁾, i rafiditëve?

“El-beda” ka kuptimin “shfaqja pas të qenurit i fshehur”, ose “formimi i mendimit të ri”. Në të dy rastet nënkuptohet se patjetër mosnjohja i paraprin njohjes dhe dijes, e që “el-beda” me të dyja këto kuptime nuk ekziston te All-llahu dhe janë të pamundshme tek Ai, mirëpo rafiditët ia përshkruajnë këtë All-llahut dhe e cilësojnë me të.

²⁸⁾ Ai është Muhamed Bakir bin Muhamed Esed një prej dijetarëve të mëdhenj të shi'itëve.

²⁹⁾ Transmetohet hadithi nga Muavije bin Ebu Sufjan, i cili thotë: I Dërguari i All-llahut sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem ishte në mesin tonë dhe tha: “*Ata që ishin para jush, Ehlu Kitab (çifutët dhe të krishterët), janë përçarë në 72 grupe, ndërsa ky popull do të përçahet në 73 grupe. 72 janë në zjarr, e një në xhenet, e ai është xhema'ah.*”

Ndërsa në hadithin nga Enesi thuhet: Nga i Dërguari sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, i cili ka thënë: “*Beni israilët janë përçarë në 71 grupe, kurse Ummeti im do të përçahet në 72 grupe. Të gjithë janë në zjarr, përveç një grupi, e ai është xhema'ah.*”

Xhema'ah janë muslimanët e bashkuar në Kur'an dhe Sunet. Hadithi është përcjellur te ne me disa transmetime. Dijetarët për këtë hadith kanë këto qëndrime:

a. Disa e kanë bërë të dobët (daif), dhe nuk bën të argumentohet me të si Ibn Hazmi.

b. Disa e lejojnë argumentimin me të duke i pasur parasysh rrugët e shumta të transmetimit të tij dhe numrin e sahabëve që e transmetuan kuptimin e këtij hadithi nga i Dërguari sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem.

c. Disa u përpoqën që në pajtim me hadithin t'i numërojnë grupet e gjendura si El-Bagdadi e të tjerë. Shejhul Islam Ibn Tejmije kur flet për sektet për këtë hadith thotë: “Hadithi i përçarjes në 72 grupe nuk është në dy Sahihat (Buhari e Muslim), disa prej dijetarëve e llogaritin të dobët (daif) si Ibn Hazmi e të tjerë, disa e llogaritin të mirë (hasen), e disa e llogaritin të vërtetë (sahih) si El-Hakim e të tjerë. E transmetojnë autorët e Suneneve (Ebu Davudi, Tirmidhiu, Nesaiu dhe Ibn Maxhe) me shumë rrugë transmetimi”. Ndërsa, në “Mexhmu' el-fatava” thotë “Hadithi është i vërtetë (sahih), i njohur në Sunene dhe Musnede, si Suneni i Ebu Davudit, Suneni i Tirmidhiut, Suneni i Nesaiut”. (sh.p.).

³⁰⁾ Imametët është emër tjetër për ithna-ashëritët, marrë nga fjala imam. Janë quajtur me këtë emër për shkak të angazhimit të tyre rreth imamatit sikur që shihet në veprat e tyre, apo për shkak të bindjes së tyre se Pejgamberi alejhi selam e ka caktuar imamatën vetëm për Aliun dhe pasardhësit e tij, apo për shkak të pritjes së tyre të imamatit të fshehur, sipas bindjes së tyre (sh.p.).

³¹⁾ Dijetar islam (sh.p.).

³²⁾ Makrizi në “El hitat” vëll. 2 fq. 351.

³³⁾ “El milel ven nihal” Shehristani fq. 147.

³⁴⁾ “El ferku bejnel firek” El-Bagdadi fq. 41.

³⁵⁾ “El beda” është cilësi që rafiditët ia përshkruajnë All-llahut, e kjo e ka kuptimin se All-llahu në fillim nuk ka ditur, por më vonë i ka rënë ndër mend apo ka mësuar e pastaj ka vepruar, e All-llahu është i pastër nga kjo që ia përshkruajnë (sh.p.).

Rejan bin Salt thotë: “E kam dëgjuar Ridanë duke thënë: Nuk ka dërguar All-llahu peygamber përveç se që ta ndalojë alkoolin dhe t’ia vërtetojë All-llahut cilësinë “el-beda””.³⁶⁾ Ebu Abdullahu thotë: “Nuk është adhuruar All-llahu me asgjë ngjashëm me “el-beda””.³⁷⁾ I lartësuar dhe i pastër është All-llahu nga ato që ia mveshin.

Vëlla i dashur, shiko se si ia përshkruajnë All-llahut, subhanehu ve teala, mosdijen (inJORANCËN), e Ai (All-llahu) thotë për vete:

“Thuaj: “Askush veç All-llahut, as në qiej, as në tokë nuk e di të fshehtën””.³⁸⁾

Në anën tjetër rafiditët besojnë se imamët dinë çdo send dhe nuk u fshehet atyre asgjë. A është ky besim islam me të cilin ka ardhur Muhamedi sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem?!

*** *** ***

Cili është besimi i rafiditëve në cilësitë e All-llahut?

Rafiditët janë të parët, të cilët e thanë fjalën për antropomorfizëm.³⁹⁾ Shejhul Islam Ibn Tejmijje⁴⁰⁾ përmend se ata që e udhëhoqën këtë grup nga rafiditët janë: Hisham bin Hakem⁴¹⁾, Hisham bin Salim Xhevaliki, Junus bin Abdurrahman Kumi, dhe Ebu Xhafer Ahvel.⁴²⁾

Të gjithë këta janë prej dijetarëve të mëdhenj të ithna-asheritëve.⁴³⁾

³⁶⁾ ”Usul el-kafi” fq. 40.

³⁷⁾ ”Usul el-kafi” Kulejni në kapitullin (Kitab et-tevhid) vëll. 1 fq. 331.

³⁸⁾ Neml, 65.

³⁹⁾ Kjo fjalë ka kuptimin: T’i japësh formë e trup diçkasë, e këtu rafiditët synojnë All-llahun duke i dhënë Atij trup e formë të caktuar (*sh.p.*).

⁴⁰⁾ Dijetar islam (*sh.p.*).

⁴¹⁾ “Minhaxh es-sunneh” Shejhul Islam Ibn Tejmijje vëll. 1 fq. 20.

⁴²⁾ “I’tikadat firek el-muslimin vel mushrikin” fq. 97.

⁴³⁾ Ithna-asheritët: Këta janë rryma kryesore dhe fytyra e dukshme e shi’itëve të sotëm. Bëjnë shumë punë në përhapjen e ideologjisë së tyre rafidite dhe shpenzojnë shuma të mëdha të hollash në aktivitetet e tyre, në rrugë e forma të ndryshme. Për këtë kanë realizuar shumë qëllime të tyre në Botën Islame, duke pasur parasysh edhe ndihmat materiale e morale që i ofruan në këtë drejtim. Ky është grupi i shi’itëve më i njohur dhe më i përhapur në botë. Këtij grupi i takojnë shumica e shi’itëve në Iran, Irak, Pakistan e gjetiu. Kohëve të fundit ata kanë aktivitet të gjërë në shumë vende, sa që dora e tyre ka arritur edhe në vende, në të cilat nuk u është përmendur as emri e lëre më të kenë pasur ithtarë. Përbrenda grupit kanë shumë mospajtime e mendime të ndryshme, disa i kanë të shpallura publikisht, e disa të mbajtura fshehtë. Por, qëllimi i tyre i përbashkët është ngritja e drejtimit ithna-asheritë xhaferitë. Homeini ka supozuar se ky grup numëron mbi dyqind milionë shi’itë, të parët e këtij grupi, sipas tyre, kanë qenë Pejgamberi sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, Ali bin Ebu Talib dhe Hatixhja, ku Pejgamberi sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem e filloi thirrjen në shi’izëm prej zëros.

Janë quajtur me këtë emër për shkak të besimit të tyre në imamatin e dymbëdhjetë njerëzve nga Al Bejti. Është caktuar imamati i tyre, sipas bindjes së tyre, me tekst nga Pejgamberi sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, dhe çdonjëri prej tyre e cakton trashëgimtarin e tij me testament. I pari prej tyre është Aliu radijallahu anhu, e i fundit është Muhamed bin Hasan Askerij i imagjinuar, i cili është fshehur në vitin 260 h (880). Ai do të kthehet, sipas besimit të tyre, do ta mbush tokën me drejtësi, do të përhapet mirësia në mes njerëzve, etj.. Shirazi thotë: Këta quhen ithna-asheritët për shkak të besimit të tyre në imamatin e dymbëdhjetë imamëve. E këta janë:

1-Ali bin Ebu Talib, 2-Hasan bin Ali, 3-Husejn bin Ali, 4-Ali bin Husejn, 5-Muhamed bin Ali bin

Më pastaj kanë kaluar në xhehmijë⁴⁴) dhe muatile⁴⁵), sikur që e përshkruajnë një varg transmetimesh të tyre Zotin e botërave (All-llahun) me cilësi negative, të cilat ia bashkangjiten cilësive të All-llahut (i Lartë është All-llahu nga ato).

Ibn Babevejh transmeton më tepër se shtatëdhjetë transmetime, të cilat thonë se, All-llahu nuk përshkruhet me kohë, as me vend, as me mënyrë, as me lëvizje, as me transferim, nuk përshkruhet me cilësitë e trupave, as me ndjenjë, as trup, as formë”⁴⁶) Dijetarët e tyre e trasuan këtë rrugë të shtrembër duke i zhvlerësuar e mohuar cilësitë që janë përmendur në Kur’an dhe Sunet.

Ata po ashtu e mohojnë zbritjen e All-llahut xhel-le she’nuhu. Thonë se Kur’ani është i krijuar⁴⁷), e mohojnë shikimin e All-llahut në Ahiret. Në librin “Bihar el-envar” thuhet se është pyetur Ebu Abdullah Xhafer Sadik: A do të shihet All-llahu në Ditën e Gjykimit? Ai është përgjigjur: I pastër dhe i lartë është All-llahu nga kjo. Syri nuk sheh përveç se sende që kanë ngjyrë e formë, e All-llahu është krijues i ngjyrave dhe formave.

Husejn Bakir, 6-Xhafer bin Muhamed bin Husejn-Ebu Abdullah-Sadik, 7-Musa bin Xhafer Kadhim, 8-Ali bin Musa, 9-Muhamed bin Ali-Xhevad, 10-Ali bin Muhamed-Hadi, 11-Hasan bin Ali Askerij, 12-Muhamed bin Hasan Askerij i fshehur e i imagjinuar.

Nga kjo vërehet se ithna-asheritët i përkufizuan imamët vetëm në pasardhësit e Husejnit duke mos i llogaritur pasardhësit e Hasanit. E kanë bërë këtë, ndoshta për shkak se Husejn bin Ali e ka martuar të bijën e mbretit të Persisë Jezdexhred, nga e cila lindi Ali bin Husejn (*sh.p.*).

⁴⁴) Xhehmijët janë një grup në fushën e Ilmu Kelamit (apologjetikës), të cilët e numërojnë veten prej pjestarëve të Islamit dhe disponojnë me mendime e qëndrime ideologjike. Mendimet e tyre në të kuptuarit e besimit (imanit) dhe në të kuptuarit e emrave dhe cilësive të All-llahut janë të gabuara. Fillet e këtij grupi janë të Xhehm bin Safvan Tirmidhij, i cili është themelues dhe bajraktar i tij. Xhehm bin Safvan është nga Horasani, është paraqitur në vitin 102 h. Është nga xheberitët dhe është i pari, i cili e shpiku idenë se Kur’ani është i krijuar dhe i pari, i cili foli në asgjësimin e cilësive të All-llahut subhanehu ve teal. Të gjitha këto bindje e mendime burimin e kanë nga çifutët, sabi’inët, idhujtarët dhe filozofët e humbur (*sh.p.*).

⁴⁵) Muatile janë ata që i zhvlerësojnë cilësitë e All-llahut, duke i mohuar çfarë janë në fakt dhe duke i komentuar ndryshe sipas mendjes së tyre, gjoja duke ikur nga përgjasimi i All-llahut me krijesat e Tij, kështuqë bien viktimë të intrigave të tyre (*sh.p.*).

⁴⁶) “Et-tevhid” Ibn Babevejh fq. 57.

⁴⁷) Qëndrimi i Ehlu Sunetit ndaj Kur’anit: A është fjalë e All-llahut apo është i krijuar? Kjo çështje ndërlihdet me pranimin apo mos pranimin e cilësisë së të folurit (kelam) për All-llahun. Shi’itët dhe shumë sekte tjera nuk e pranojnë të folurit (kelam) si cilësi të All-llahut, ndërsa argumentet që e vërtetojnë këtë cilësi për All-llahun i asgjësojnë apo i shpjegojnë me komente të devijuara. Nga kjo pikëpamje ata pretendojnë se Kur’ani është i krijuar, dhe All-llahu nuk flet, por është përmendur të folurit e Tij në formë alegorike. Apo, të folurit është kuptim në Qenien e Tij, e i krijuar në krijesa. Apo, të folurit është përmbledhje e shprehjeve dhe kuptimeve, shprehjet janë të krijuara e kuptimet janë të vjetra së bashku me Qenien e Lartë, e shumë komente tjera të kota. Ehlu Suneti e pranojnë dhe ia vërtetojnë All-llahut këtë cilësi. Argumentojnë me ajetin kur’anor: **“...ti strehoje në mënyrë që t’i dëgjojë fjalët e All-llahut (Kur’anin).** Tevbe,6. Po ashtu edhe me hadithin e Ibn Mes’udit: **“All-llahu kur flet me shpallje e dëgjojnë banorët e qiejve. Kur ua largon frikën nga zemrat e tyre dhe zëri qetësohet, e kuptojnë se të folurit ishte e vërtetë.”** Dhe me hadithin e Ebu Hurejres, i cili thotë: Ka thënë i Dërguari sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem: **“All-llahu i Lartësuar kur e don një njeri e thërret Xhibrilin e i thotë: All-llahu e don filanin, duahe edhe ti atë. Xhibrili e don atë, pastaj thërret në qiell duke thënë: All-llahu e don filanin, duane edhe ju atë, dhe banorët e qiellit që të gjithë e duan atë.”** Transmeton Buhariu 6/303. E nga kjo rezulton se Kur’ani është fjalë e All-llahut, ashtu siç besojnë Ehlu Suneti, nuk i kanë asnjëherë zhdukja, ndryshimi apo ndërhyrja në të. All-llahu e ka marrë përsipër ruajtjen e tij, në Kur’an thotë: **“Ne me madhërinë Tonë e shpallëm Kur’anin dhe Ne gjithsesi jemi mbrojtës të tij.”** Hixhr,9. Po ashtu thotë: **Sikur të trillonte ai (Muhamedi) për Ne ndonjë fjalë! Ne do ta kapnim atë me fuqinë Tonë. E pastaj do t’ia këputnim arterien e zemrës.”** Hakka,44-46. E ka zbritur atë Xhibrili Besnik në zemrën e Muhamedit sal-lall-llahu alejhi ves sel-lem. Na e mësoi neve atë i Dërguari i All-llahut ashtu si iu shpall atij. Njerëzimi do të jenë në mirësi të panumërta, në dunja dhe në ahiret, poqëse vazhdojnë me mësimin dhe praktikimin e Kur’anit dhe Sunetit (*sh.p.*).

Madje thonë: Nëse dikush ia përshkruan All-llahut disa cilësi, si p.sh. të parët e Tij në Ditën e Gjykimit, gjykohet me largim nga feja si dezertor⁴⁸), sikur që përmendet nga dijetari i tyre Xhafer Nexhefi në librin “Keshf el-gita” në faqen 417.

Ne e dimë se të parët e All-llahut në Ditën e Gjykimit është e vërtetë e argumentuar me Kur’an dhe Sunet pa kurrfarë dyshimi dhe pa përshkrim të mënyrës, sikur që All-llahu thotë në Kur’an:

“Atë ditë do të ketë fytyra të shkëlqyera (të gëzuara). Që Zotin e tyre e shikojnë”.⁴⁹)

Nga Suneti kemi hadithin, i cili gjendet në Sahihun e Buhariut dhe Muslimit, nga Xherir bin Abdullah Bexheli, i cili thotë: Ishim ulur me Pejgamberin sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, dhe e shikoi hënën në natën e katërmëdhjetë dhe tha:

“Ju do ta shihni Zotin tuaj qartë sikur që e shihni këtë (hënën) pa u shtyrë e ngucur në mes vete (pa dyshuar) në të parët e saj”.⁵⁰)

Ajetet dhe hadithet që trajtojnë këtë çështje janë të shumta, nuk mund t’i përmendim të gjitha këtu.⁵¹)

*** *** ***

Cila është bindja e rafiditëve ndaj Kur’anit, i cili gjendet në duart tona, dhe për të cilin All-llahu ka premtuar se do ta ruajë?

Rafiditët, të cilët në kohën tonë quhen shi’itë, thonë se Kur’ani, i cili gjendet te ne (muslimanët), nuk është Kur’ani, të cilin All-llahu ia zbriti Muhamedit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, por është ndryshuar e ndërruar, është shtuar në të dhe është hequr nga ai. Shumica e muhadithëve (dijetarë të hadithit) të shi’tëve mendojnë se në Kur’an janë bërë ndryshime, sikur përmendet nga Nuri Tabersi⁵²) në librin e tij “Fasl el-hitab fi tahrif kitab rabb el-erbab”.⁵³)

Muhamed bin Jakub Kulejni⁵⁴) thotë në “Usul el-kafi” në kapitullin (Nuk e ka mbledhur askush Kur’anin komplet përveç se imamët): ”Nga Xhabiri, i cili thotë: E kam dëgjuar Ebu Xhaferin duke thënë: Ai, i cili thotë se e ka mbledhur Kur’anin komplet, ashtu si e ka zbritur All-llahu, është gënjeshtar, sepse askush nuk e ka mbledhur dhe ruajtur Kur’anin ashtu si ka zbritur nga All-llahu përveç Ali bin Ebu Talibit dhe imamët që ishin pas tij”.

Ahmed Tabersi⁵⁵) përmend në “El-ihthaxh” dhe Mula Hasen në tefsirin e tij “Es-safi” se Omeri i ka thënë Zejd bin Thabitit: Aliu ka ardhur me Kur’anin dhe në të ka nënçmim ndaj muhaxhirëve⁵⁶) dhe ensarëve⁵⁷), mendojmë që ta shkruajmë

⁴⁸) Që nënkuptohet se ai duhet të luftohet (sh.p.).

⁴⁹) Kijame, 22-23.

⁵⁰) E transmeton Buhariut në hadithin nr. 544, ndërsa Muslimi në hadithin nr. 633.

⁵¹) Për këtë shiko librat e dijetarëve të Ehlu Sunetit që flasin rreth të parët të All-llahut në Ditën e Gjykimit, si libri “Er-ru’jeh” i Darekutnit, libri i Imam Lalekait, e të tjerë.

⁵²) Dijetar i shi’itëve (sh.p.).

⁵³) “Fasl el-hitab” Husejn bin Muhamed Tekijjun Nuri Tabersi fq. 32.

⁵⁴) Dijetar i shi’itëve (sh.p.).

⁵⁵) Dijetar i shi’itëve (sh.p.).

⁵⁶) Muhaxhirët: Kjo fjalë ka kuptimin: të shpërngulurit. Këtu janë për qëllim muslimanët e Mekës të

Kur'anin dhe t'i heqim nga ai të gjitha përluljet dhe nënçmimet e muhaxhirëve dhe ensarëve. Zejdi u pajtua me të në këtë çështje, e pastaj tha: Kur ta përfundoj Kur'anin ashtu si e kërkoni, e të ma paraqesë ai (Aliu) mua Kur'anin, të cilin e ka shkruar ai vetë, a nuk ua hedh poshtë gjithë atë që e bëtë? Në atë çast Omeri tha: Çfarë të bëjmë? Zejdi i tha: Ju e dini më mirë se çfarë të bëni. Atëherë Omeri tha: Nuk ka zgjidhje tjetër përveç se ta vrasim dhe të pushojmë nga ai. E bënë planin për vrasjen e tij me angazhimin e Halid bin Velidit, mirëpo nuk arritën ta realizojnë.

Kur u zgjodh Omeri kalif, kërkuan prej Aliut radijallahu anhu që t'ua sjellë atyre Kur'anin dhe ta ndryshojnë në mesin e tyre. Omeri i ka thënë: O Ebu Hasan, sikur ta sillje Kur'anin ashtu siç ia solle Ebu Bekrit dhe të pajtohem për formën e tij përfundimtare!

Aliu tha: Kurrsesi, nuk ka kurrfarë mundësie. Ia kam sjellë Ebu Bekrit që të jetë argument kundër tij, në mënyrë që të mos thoni në Ditën e Gjykimit:

“Ne nga ky (dëshmim) ishim të panjohur”.⁵⁸⁾

ose të thoni:

“Nuk na ke ardhur”.⁵⁹⁾

Këtë Kur'an nuk e prek askush, përveç njerëzve të pastër dhe të të porositurve me testament nga dy djemtë e mi. Omeri i tha: A ka ndonjë kohë të caktuar për paraqitjen e tij? Aliu u përgjeggj: Po, kur të ngritet njëri nga djemtë e mi e do ta paraqesë atë dhe i drejton njerëzit në të.⁶⁰⁾

Sado që shi'itët paraqiten me distancim nga libri i Nuri Tabersisë, duke e pasuar bindjen e tukjes⁶¹⁾, libri përmban qindra tekste e citate të dijetarëve të tyre në librat e tyre bazë (në të cilat mbështeten), e kjo vërteton se ata janë të bindur se ka ndodhur

shpërngulur në Medinë para çlirimit të Mekës, duke ikur prej torturave të idhujtarëve kurejshë dhe duke lënë tërë pasurinë dhe familjet e tyre. Ata vendosen në Medinë, dhe nën udhëheqjen e Pejgamberit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem së bashku me ensarët e themeluan shtetin e parë islam (*sh.p.*).

⁵⁷⁾ Ensarët: Kjo fjalë ka kuptimin: përkrahësit. Këtu për qëllim janë muslimanët e Medinës, të cilët për herë të parë e bënë besëlidhjen me Pejgamberin sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem në Akabe gjatë ceremonisë së haxhit dhe i ofruan Pejgamberit alejhi selam dhe muhaxhirëve strehim dhe çdo ndihmë.

Nga dashuria e tyre e madhe për Islam in u bë vëllazërimi i tyre me muhaxhirët. Në krye me Pejgamberin sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem u themelua shteti i parë islam me qendër në Medinë. Më pas vijuan shumë luftëra mes muslimanëve dhe jomuslimanëve, ku pas All-llahut subhanehu ve teala, ensarët ishin shkak i rëndësishëm për fitoren e shumë betejave (*sh.p.*).

⁵⁸⁾ A'rafë, 172.

⁵⁹⁾ A'rafë, 129.

⁶⁰⁾ "El-ihitxhaxh" Tabersi fq. 225, dhe "Fasl el-hitab" fq. 7.

⁶¹⁾ "Et-tukjeh" është fjalë arabe që në kuptimin etimologjik do të thotë: vërejtje, kujdes. Ndërsa, sipas botëkuptimit të shi'itëve është: Paraqitja e personit haptas të kundërtën e asaj që e përmban brenda (fshehtë). Që në fakt është hipokrizi, gënjeshtëri, manipulim dhe mashtrim i njerëzve, e nuk është ajo tukje që e lejon All-llahu për të detyruarin në raste të rënda. Me fjalë tjera, të thuash diç e të synosh diç tjetër, apo të bësh vepra (ibadete) para njerëzve e grupeve të tjera, e ti të mos besosh në to, e pastaj t'i bësh në shtëpinë tënde ashtu si ti beson. Tukje te shi'itët ka një pozitë të lartë e trajtim të veçantë, sa që e llogaritin, sipas bindjes së tyre, prej bazave të fesë, pra nuk i lejohet askujt të largohet nga ajo. Kjo zë vend të shquar në librat, studimet e punimet e tyre.

Për ta treguar rëndësinë e tukjes tek shi'itët po i përmendim disa shembuj:

- 1- Tukje është bazë e fesë, ai që nuk e pranon atë s'ka fe.
- 2- Besojnë se tukje është krenari e fesë, ndërsa shpallja (publikimi) është nënçmim i fesë.
- 3- Kush e lë tukjen është njësoj si ai që e lë namazin, etj.etj. (*sh.p.*).

ndryshimi (i Kur'anit) dhe besojnë në këtë, mirëpo nuk duan që të nxitet polemika e të diskutohet rreth këtij besimi të tyre në Kur'an.

Sipas tërë kësaj rezulton se ekzistojnë dy "kur'ana", njëri është i njohur, e tjetri është special dhe i fshehur, e në të cilin është sureja Vilaje, sipas shi'itëve-rafiditëve është hequr nga Kur'ani edhe një ajet, e ai është: "(Ve xhealna alijen sihrek) - E Aliun e kemi bërë dhëndër tëndin", është hequr nga sureja Inshirah (Elem neshrah leke sadrek), ata nuk brengosen për këtë edhe pse e dinë se kjo sure është mekase e në atë kohë Aliu nuk ishte dhëndër i Pejgamberit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem në Mekë.

*** *** ***

Cili është besimi i rafiditëve në sahabët e të Dërguarit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem?

Besimi i rafiditëve ndërtohet në sharjen, fyerjen dhe nxjerrjen e sahabëve radijallahu anhum nga feja. Kulejni e cek në "Furu' el-kafi" nga Xhaferi alejhi selam: "Të gjithë njerëzit ishin dezertorë (janë larguar nga feja) pas Pejgamberit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, përveç tre personave. I thashë: Kush janë këta tre? Tha: Mikdad bin Esved, Ebu Dherr Gafariu dhe Selman Farisiu".⁶²⁾

Mexhlisij e përmend në "Hak el-jekin" se i ka thënë Ali bin Husejnit një shërbëtor i tij: "E drejta ime ndaj teje është shërbimi, më trego për Ebu Bekrin dhe Omerin? Ai tha: Ata, të dy janë kafirë (jobesimtarë), edhe ai që i do këta dy është kafir".⁶³⁾

Në tefsirin e Kunit tek fjala e All-llahut:

*"... e ndalon nga imoraliteti, nga e neveritura dhe dhuna."*⁶⁴⁾

thonë: imoraliteti (el-fahshau) është Ebu Bekri, e neveritura (el-munker) është Omeri, ndërsa dhuna (el-bag-ju) është Othmani.⁶⁵⁾

Në librin e tyre "Miftah el-xhinan" thonë: "O Zot, ke mëshirë ndaj Muhamedit dhe ndaj familjes së tij, mallkoji dy idhujt e kurejshëve, dy tiranët, dy djajtë e tyre dhe dy bijat e tyre... etj..⁶⁶⁾ Me këtë kanë për qëllim Ebu Bekrin, Omerin, Aishen dhe Hafsen. Në Ditën e Ashureve e marrin një qen, e emërtojnë me emrin Omer, pastaj i vërsulen duke e goditur me shkop dhe gjuajtur me gurë derisa të ngordhë. Pastaj e marrin një edh apo një qengj të sapolindur, e emërtojnë me emrin Aishe, fillojnë t'ia heqin qimet, pastaj i vërsulën duke e goditur me këpucë derisa të ngordhë.⁶⁷⁾ Po ashtu, ata e festojnë edhe ditën, në të cilën u vra Omer Faruk bin Hattab, ndërsa vrasësin e tij Ebu Lu'lu' Mexhusi e quajnë Hero i Fesë⁶⁸⁾, All-llahu qoftë i kënaqur me të gjithë sahabët dhe me nënat e besimtarëve!

Shiko vëlla musliman, sa i keq dhe ziliqar është ky grup i larguar nga feja, çfarë thonë për më të mirët e njerëzimit pas pejgamberëve alejhimu selam, të cilët i ka

⁶²⁾ "Furu' el-kafi" Kulejni fq. 115.

⁶³⁾ "Hak el-jekin" Mexhlisij fq. 522, këtu duhet të merret parasysh se Ali bin Husejn dhe Ehlu Bejti janë të pastër dhe larg nga tërë këto që ua shpifën atyre rafiditët, All-llahu i vraftë kudo qofshin!

⁶⁴⁾ Nahl, 90.

⁶⁵⁾ "Tefsir el-Kumi" fq. 218.

⁶⁶⁾ "Miftah el-xhinan" fq. 114. Shiko: Duaja e dy idhujve të kurejshëve, në fund të librit.

⁶⁷⁾ "Tebdid edh-dhalam ve tenbih en-nijam" Ibrahim Xhebhan fq. 27.

⁶⁸⁾ "El kuna vel elkab" Abbas Kumi vëll.2 fq. 55.

lavdëruar All-llahu dhe i Dërguari i Tij, dhe i tërë Ummeti janë të pajtimit për drejtësinë dhe vlerën e tyre, sa dhe historia, ngjarjet dhe gjërat e njohura domosdomërisht dëshmuar për mirësinë, kontributin dhe angazhimin e tyre në Islam.

*** *** ***

Cilat janë pikat e përgjasimit në mes të çifutëve dhe rafiditëve?

Shejhul Islam Ibn Tejmijje, All-llahu e mëshiroftë, thotë: “Mjafton ta dish këtë se sprova (belaja) e rafiditëve është si sprova (belaja) e çifutëve. Çifutët thonë: Nuk bën të bëhet mbret askush, përveç se nga familja Al Davud⁶⁹).

Po ashtu edhe rafiditët thonë: Nuk bën të bëhet imam askush, përveç se nga pasardhësit e Aliut.

Çifutët thonë: Nuk ka xhihad në rrugën e All-llahut derisa të paraqitet Dexhalli dhe të zbresë shpata.

Rafiditët thonë: Nuk ka xhihad në rrugën e All-llahut derisa të paraqitet Mehdiu dhe të thërras një thirrës nga qielli.

Çifutët e vonojnë namazin e akshamit (mbrëmjes) derisa të paraqiten e përzihen yjet, po ashtu edhe rafiditët e vonojnë namazin e akshamit (mbrëmjes) derisa të paraqiten e përzihen yjet, e hadithi thotë:

“Ummeti im do të vazhdojë në natyrshmëri derisa nuk e vonojnë namazin e akshamit (mbrëmjes) deri në paraqitjen e yjeve”.⁷⁰)

Çifutët e ndryshuan Tevratin, edhe rafiditët e ndryshuan Kur’anin. Çifutët nuk e shohin dhënien mes-h të mesteve, po ashtu edhe rafiditët kanë të njëjtin mendim. Çifutët e urrejnë Xhibrilin e thonë se ai është armiku ynë prej melekëve, edhe rafiditët thonë se Xhibrili ka gabuar me shpalljen e ia ka dërguar Muhamedit.⁷¹)

Rafiditët po ashtu pajtohen edhe me të krishterët në disa sjellje të tyre, ku tek të krishterët nuk ka mëhër⁷²) për gratë e tyre, por vetëm se i martojnë ashtu dhe kënaqen

⁶⁹) Familja dhe pasardhësit e Davudit (sh.p.).

⁷⁰) Transmeton Ahmed 4/147, 5/417, 422, Ebu Davudi 418, Ibnu Maxhe 689, në “Ez Zevaid” isnadi i tij (zinxhiri i transmetuesve) është hasen, (i mirë).

⁷¹) Ekziston një grup, garaibitët, të cilët thonë se Xhibrili alejhi selam është tradhtar, ngase ia zbriti shpalljen Muhamedit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, kurse Ali bin Ebu Talibi kishte përparësi dhe ishte më i merituar për shpalljen, dhe për këtë thonë: Tradhtoi Besniku dhe e pengoi atë (shpalljen) nga i zgjedhuri.

Shiko vëlla musliman, si shpifin dhe e sulmojnë Xhibrilin alejhi selam me tradhti, kurse All-llahu subhanehu ve teala e përshkruan atë me besnikëri, sikur që thotë: ***“Atë e solli shpirti besnik (Xhibrili) ”.***(Shuaraë, 193), dhe në ajetin tjetër: ***“Që është i respektuar atje (në mesin e engjëjve) dhe besnik”.*** (Tekvir, 21). Çfarë thua o vëlla musliman për këtë besim, në të cilin besojnë rafiditët?

⁷²) Mehër është pasuri e caktuar nga All-llahu dedikuar gruas. Pasuri, të cilën burri obligohet t’ia paguajë gruas me rastin e lidhjes së kurorës. Mehri është kusht i kurorëzimit, pa të cilin kurora është jolegjitime, për këtë ai duhet të përcaktohet në ceremoninë e kurorëzimit. Caktimi i shumës së mehrit kthehet tek dy bashkëshortët, apo tek tradita e popullit, pagesa bëhet menjëherë (muaxh-xhel) apo më vonë (muexh-xhel), sipas marrëveshjes së tyre. Gruaja ka të drejtë të tërhiqet nga marrja e mehrit apo të një pjese të tij e t’ia falë burrit, por patjetër duhet të theksohet me rastin e kurorëzimit (sh.p.).

me to. Kështu edhe rafiditët martohen me nikah mut'ah⁷³) dhe i bëjnë hallall gratë me këtë veprim.

Çifutët dhe të krishterët janë më të mirë dhe dallojnë nga rafiditët në dy cilësi:

Janë pyetur çifutët: Kush janë më të mirët në popullin tuaj? Ata thanë: Shokët e Musës.

Janë pyetur të krishterët: Kush janë më të mirët e popullit tuaj? Ata thanë: Havarijjet - shokët e Isës.

E janë pyetur rafiditët: Kush janë më të këqinjët e popullit tuaj? Ata thanë: Sahabët - shokët e Muhamedit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem.⁷⁴)

*** *** ***

Cili është besimi i rafiditëve në imamë?

Rafiditët pretendojnë se imamët janë të mbrojtur nga gabimet dhe se ata e dinë të fshehtë. Kulejni citon në "Usul el-kafi": "Ka thënë Imami Xhafer Sadik: Ne jemi depo e dijes së All-llahut, ne jemi përkthyes të çështjes - urdhërit të All-llahut. Ne jemi të ruajtur, është dhënë urdhër që të na pasoni, dhe është ndaluar të na kundërshtoni. Ne jemi argument i qartë i All-llahut për të gjithë ata që janë në tokë e deri në qiell."⁷⁵)

Kulejni transmeton në "El kafi" në kapitullin "Imamët kur duan të dinë e dinë" nga Xhaferi se ai ka thënë: "Imami nëse do të dijë për diçka e di, dhe se imamët e dinë edhe kohën kur do të vdesin, madje ata nuk vdesin përveç se me dëshirën dhe zgjedhjen e tyre".⁷⁶)

Homeini i humbur përmend në njëren prej shkrimeve të tij se imamët janë më të vlefshëm se sa pejgamberët dhe të të dërguarit, All-llahu e turpëroftë dhe e poshtëroftë, dhe thotë: "Imamët tanë kanë pozitë, të cilën nuk e arrin asnjë melek, e as ndonjë pejgamber i dërguar".

Shejhul Islam Ibn Tejmijje thotë: "Rafiditët besojnë se feja është lënë në duart e parisë fetare, hallall është çka e shohin hallall ata, e haram është çka e shohin haram ata, dhe se fe është tërë ajo çka thonë ata."⁷⁷)

Vëlla lexues, nëse don ta shohësh kufrin, shirkun dhe teprimin e tyre, All-llahu na ruajtë prej tyre, lexoju këta rreshta të poezisë së njërit prej dijetarëve të tyre bashkëkohor Ibrahim Alimi, të cilat ia kushtoi Ali bin Ebu Talibit radijallahu anhu:

O Ebu Hasan ti je syri i All-llahut

Dhe shenjë e fuqisë tij të lartë

Ti je i cilësuar me dijen e të fshehtave

A të fshehet ty ndonjë e fshehtë

Kur ti je udhëheqës i orbitës

Detërat e saj të mëdhenj janë për ty

⁷³) Nikah mut'ah sipas rafiditëve është kurorëzim, i cili realizohet përmes marrëveshjes së femrës dhe mashkullit që të kalojnë së bashku d.m.th. si burrë e grua me kontratë dhe pagesë, e me skadimin e afatit të kontratës prishet edhe kurora e tyre. (sh.p.).

⁷⁴) "Minhaxh es-sunneh" Shejhul Islam Ibn Tejmijje vëll.1 fq. 24.

⁷⁵) "Usul el-kafi" fq. 165.

⁷⁶) "Usul el-kafi" në kapitullin (el-huxhxheh) vëll.1 fq. 258.

⁷⁷) "Minhaxh es-sunneh" Shejhul Islam Ibn Tejmijje vëll.1, fq. 482.

*Urdhëri është i joti, e nëse do i ngjall nesër
E nëse do e kap për flokësh mbi ballin.*

Thotë një tjetër, i cili quhet Ali bin Sulejman Mezidi duke e lavdëruar Ali bin Ebu Talibin radijallahu anhu:

*O Ebu Hasan ti je bashkëshort i të përkushtuarave
Pranë All-llahut dhe shpirt i të të dërguarit
Dritë e përsosmërisë dhe diell i mendjeve
Rob i Zotit e ti je mbret
Të ka thirrur Pejgamberi në ditën e ngrystë
Ka porositur me tekst për ty në çështjen e veçantë-gadirë
Se ti për besimtarët je udhëheqës (emir)
Pas pushtetit të tij të bëri ty pasues
Tek ti kthehen të gjitha çështjet
Ti je i dijshëm se çfarë përmbajnë gjoksat
Ti i nxjerr çka ka në varreza
Vendimi i kijametit me argument të takon ty
Ti je dëgjuesi ti je shikuesi
Ti je i plotëfuqishëm mbi çdo gjë
Po të mos ishe ti nuk do të lëvizte yll
As gjithësia nuk do të sillej pa urdhërin tënd
Ti për çdo krijesë je i dijshëm
Ti je folës i të përkushtuarave
Po të mos ishe ti nuk do të ishte Musa folës
Folës i drejtpërdrejtë, i Lartë është ai që të krijoi
Do ta shohësh sekretin e emrit tënd në botëra
Dashuria jote është sikur dielli mbi të balle
Ndërsa, urrejtja jote është ndaj atyre që urrejnë
Si katrani i zi, e nuk shpëton ai që të urren ty
Kush ishte ai dhe kush do të jetë ai
Nuk ka pejgamber e as të dërguar
As lapsi e pllaka, e botërat
Të gjithë janë robër të nënshtruar vetëm ty
Ebu Hasan, o drejtues i ekzistencës
Shpellë e të të përndjekurve dhe strehimore e grupeve
Shuajtës i etjes së të dashurit tënd në ditën kur do të vijnë të gjithë
Ai që të refuzon ty e ka refuzuar ringjalljen
O Ebu Hasan, o lartësia e krenarisë
Zotërimi yt është ndriçues për mua në tyrben time
Emri yt është ndjenjë e lartë për mua në vështirësi
Dashuria jote më fut mua në xhenetin tënd
Me ty më shtohet përjetimi i thellë
Kur vjen urdhëri i Zotit të Lartë
Thirrësi thërret nisuni nisuni
Larg qoftë të lihet kush mbrohet me ty.*

*** **

A thua një musliman, i cili i përmbahet Islamit i thotë këto fjalë. Për Zotin as njerëzit e injorancës (para Islamit) nuk ishin në këtë shkallë të shirkut, kufrit e teprimit, në të cilin ka rënë ky rafidit i humbur!

*** *** ***

Cila është bindja “er-rexh’a”⁷⁸), në të cilën besojnë rafiditët?

Rafiditët e shpikën idenë e “kthimit”. Mufidi⁷⁹) thotë : “Imamitet janë të pajtimit në domosdoshmërinë e kthimit të shumë të vdekurve”.⁸⁰) E kjo bindje është se, do të ngritet imami i tyre i fundit, i cili quhet “I ngrituri” (El kaim), në kohën e fundit, do të dalë nga nëntoka (ndërtesë nën tokë, e cila zakonisht bëhet për strehim në të) e do t’i therë të gjithë armiqtë e tij dhe do t’ia kthejë shi’itëve të drejtat e tyre, të cilat ua kanë marrë me dhunë grupet tjera gjatë shekujve.⁸¹)

Sejjid Murteda⁸²) thotë në librin e tij “El-mesail en-nasirije” se Ebu Bekri dhe Omeri do të kryqëzohen në atë kohë në një dru, i cili është nga koha e Mehdiut (imami i tyre i dymbëdhjetë), i cili quhet i ngrituri nga Al Muhamed⁸³). Ai dru është i njomë para kryqëzimit, e do të bëhet i thatë pas kryqëzimit.⁸⁴)

Mexhlisij⁸⁵) në librin “Hakk el-jekin” tregon nga Muhamed Bakir: “Kur të paraqitet Mehdiu, ai do ta ngjallë Aishen, nënën e besimtarëve, dhe do ta ekzekutojë e do t’i japë dënimin e moralit me gurëzim”.⁸⁶)

Më vonë, ata e zgjeruan botëkuptimin e “kthimit”, duke thënë se do të kthehen të gjithë shi’itët së bashku me imamët e tyre, me armiqtë e tyre dhe po ashtu me prijësit e tyre.

Ky besim i shtrembër zbulon zilinë dhe smirën e fshehur në shpirtërat e tyre, të cilin e shprehin me këta rreshta dhe ngjashëm me ta. Seb’itët e morën këtë besim si mjet të mohimit të Ditës së Gjykimit.

*** *** ***

Cila është bindja “et-tukjjetu”⁸⁷) tek rafiditët?

Termin “tukje” na e bën të njohur njëri prej dijetarëve të tyre bashkëkohorë duke thënë: “Tukje është të flasësh apo të punosh në të kundërtën e asaj që beson për të

⁷⁸) Shiko shënimin nr. 11.

⁷⁹) Dijetar i shi’itëve (*sh.p.*).

⁸⁰) “Evail el-mekalat” Mufid fq. 51.

⁸¹) “El-hutut el-aridah” Muhibbuddin Hatib fq. 80.

⁸²) Dijetar i shi’itëve (*sh.p.*).

⁸³) Familja e Muhamedit dhe pasardhësit e tij (*sh.p.*).

⁸⁴) “Evail el-mekalat” i dijetarit të tyre të ashtuquajtur Mufid fq. 95.

⁸⁵) Dijetar i shi’itëve (*sh.p.*).

⁸⁶) “Hakk el-jekin” Muhamed Bakir Mexhlisij fq. 347.

⁸⁷) Shiko shënimin nr. 60.

larguar dëmin nga vetja apo nga pasuria jote ose që ta ruash nderin tënd”.⁸⁸⁾ Madje, supozojnë se i Dërguari i All-llahut sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem e ka bërë këtë me rastin e vdekjes së Abdullah bin Ubejje Selul, koka e hipokritëve, kur erdhi në namazin e xhenazës së tij, Omeri i tha: A nuk të ka ndaluar All-llahu nga kjo? (d.m.th. të ngritesh mbi varrin e këtij munafiku për namaz). Ia ktheu i Dërguari i All-llahut sal-lall-llahu alejhi ves sel-lem duke thënë: Po ku e di ti se çfarë thashë? Unë thashë: O Zot, digje flakë me zjarr, mbushja varrin zjarr dhe dërgoje në zjarr!⁸⁹⁾

Shiko vëlla musliman se, si ia mveshin Pejgamberit alejhi selam gënjeshtat!? A është e logjikshme që shokët e të Dërguarit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem të luten e kërkojnë mëshirë për këtë, kur vetë i Dërguari e ka mallkuar atë!?

Kulejni citon në “Usul el-kafi” : “Ka thënë Ebu Abdullahu: O Ebu Omer, me të vërtetë 9/10 e fesë janë në tukje, nuk ka fe ai, i cili nuk ka tukje, tukja është në çdo send me përjashtim të verës dhe të mes-hut (fshirjes) mbi meste”. Kulejni transmeton nga Ebu Abdullahu edhe këtë, i cili thotë: “Keni frikë ndaj fesë suaj dhe mbrojeni atë me tukje, sepse nuk ka iman ai, i cili nuk ka tukje”.⁹⁰⁾

Rafiditët tukjen e shohin si farz (obligim), pa të cilën nuk ka fe dhe mbi të cilën e ndërtojnë ideologjinë e tyre. I mësojnë bazat e saj fshehtas dhe haptas, dhe veprojnë me të, e sidomos kur përballen me kushte e situata të vështira.

Pra, o ju muslimanë, keni kujdes nga rafiditët!!!

*** *** ***

Cila është bindja “et-tinetu”, në të cilën besojnë rafiditët?

Me fjalën “et-tinetu” rafiditët kanë për qëllim dheun e varrit të Husejnit radijallahu anhu. Këtë e transmeton njëri prej tyre, i cili quhet Muhamed Nu'man Harithi i njohur me ofiqin “Shejh Mufid”, në librin e tij “El-mezar” nga Ebu Abdullahu, i cili ka thënë: “Dheu i varrit të Husejnit është ilaç për çdo sëmundje. Ai është ilaçi më i madh”.

Abdullahu ka thënë: Fërkojini dhëmbët e fëmijëve tuaj me dheun e varrit të Husejnit. Ai gjithashtu ka thënë: Janë sjellë te Ebu Hasan Rida disa rroba nga Horasani, e në të kishte dhë. I është thënë të deleguarit: Ç’është kjo? Ai tha: Ky është dheu i varrit të Husejnit. Nuk dërgonte asgjë nga rrobat e tij apo diçka tjetër, e të mos vendoste në të dhë. Thoshte se, kjo është mbrojtje me lejen e All-llahut të Lartësuar. Thuhet se një njeri e ka pyetur Sadikun për marrjen e dheut nga varri Husejnit, ndërsa Sadiku ka thënë: Kur ta marrësh thuaj: O Zoti im, të lus Ty me të drejtën e melekut që ia ka marrë shpirtin, me të drejtën e pejgamberit që e mblodhi (deponoi) atë, dhe me të drejtën e të porositurit (me testament) që zuri vend në të, të dërgosh salavat mbi Muhamedin, e mbi familjen e Muhamedit dhe ta bësh atë shërim prej çdo sëmundjeje, siguri nga çdo frikë dhe mbrojtje nga çdo e keqe!

Është pyetur Ebu Abdullahu për përdorimin e dheut të varrit të Hamzës dhe varrit të Husejnit, dhe dallimin mes tyre, ai ka thënë: “Tespitë e bëra nga dheu i varrit të Husejnit bëjnë tespihë kur i mban në dorë edhe kur ti nuk bën tespihë me to”.⁹¹⁾

⁸⁸⁾ “Esh-shiatu fil mizan” Muhamed Xhevad Mugnij fq. 48.

⁸⁹⁾ “Furu’ el-kafi” në kapitullin (Kitab el-xhenaiz) fq. 188.

⁹⁰⁾ “Usul el-kafi” fq. 482-483.

⁹¹⁾ “Kitab el-mezar” i dijetarit të tyre të quajtur Shejh Mufid, fq. 125.

Shi'itët, po ashtu, besojnë se shi'iti është krijuar prej një lloji special të dheut, ndërsa suniti⁹²⁾ është krijuar prej një lloji tjetër. E më pastaj është bërë përzjerja e tyre në një formë të caktuar, e që nga kjo rezulton se çdo e keqe dhe mëkat i shi'itit është nga ndikimi i dheut të sunitit, e në të njëjtën kohë çdo e mirë dhe besnikëri e sunitit është nga ndikimi i dheut të shi'itit. Për këtë, në Ditën e Gjykimit, të këqiat dhe mëkatet e shi'itit do t'i ngarkohen sunitit, kurse të mirat e sunitit do t'i jipen shi'itit.⁹³⁾

*** *** ***

Cila është bindja e rafiditëve ndaj Ehlu Sunetit?

Besimi i rafiditëve bazohet në lejimin e marrjes së pasurisë dhe derdhjes së gjakut të Ehlu Sunetit. Transmeton Saduk në "El-ilel" bartur nga Davud bin Furkad, i cili thotë: "I kam thënë Ebu Abdullahut: Çfarë thua për nasibiun (*shiko më poshtë kuptimin e tij*)? Ai tha: Gjaku i tij është hallall, mirëpo unë kam frikë se të kthehet kundër teje, por nëse ke mundësi ta mbysësh apo ta zhytësh në det e të mos dëshmojë kundër teje, bëje atë. Pastaj i thashë: Çfarë mendon për pasurinë e tij? Ai tha: Po që se ke mundësi, merrja atë".⁹⁴⁾

Madje, shi'itët mendojnë se kufri i Ehlu Sunetit është më i rëndë se kufri i çifutëve dhe i të krishterëve, ngase ata (çifutët dhe të krishterët) janë kafirë që nga fillimi, kurse këta (Ehlu Suneti) janë kafirë dezertorë⁹⁵⁾, e që ky kufër është më i rëndë, siç janë të pajtimit të gjithë. Për këtë shi'itët bashkëpunojnë çdoherë me kafirët kundër muslimanëve sikur e dëshmon çdoherë historia.⁹⁶⁾

Përmendet në librin "Vesail esh-shiah" se Fudajl bin Jesar ka thënë: E kam pyetur Ebu Xhaferin për femrën e rafiditëve: A e martoj për nasibiun? Ai tha: Jo, sepse ai është kafir.⁹⁷⁾

Sipas Ehlu Sunetit, nasibi është ai, i cili e urren Aliun radijallahu anhu, mirëpo rafiditët i quajnë sunitët me këtë emër, ngase ata (sunitët) thonë se imamati së pari i takon Ebu Bekrit, pastaj Omerit, pastaj Othmanit e më pastaj Aliut, edhe pse renditja e Ebu Bekrit dhe Omerit para Aliut ka qenë në kohën e të Dërguarit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem. Argument për këtë është fjala e Ibn Omerit: "I zgjedhëm më të mirët në mesin e njerëzve në kohën e të Dërguarit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, dhe e renditëm Ebu Bekrin, e pastaj Omerin, e pastaj Othmanin", transmeton Buhariu. Taberani⁹⁸⁾ shton në "El-kebir": "Pejgamberi sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem e dinte këtë dhe nuk e mohonte". Edhe te Ibn Asakir po ashtu: "I dallonim dhe i renditëm Ebu Bekrin, pastaj Omerin, pastaj Othmanin, e pastaj Aliun".

⁹²⁾ Pjestar i Ehlu Sunetit (*sh.p.*).

⁹³⁾ "Ilel esh-sherai" fq. 490-491, "Bihar el-envar" vëll. 5 fq. 247-248.

⁹⁴⁾ "El-mehasin en-nefsanijeh" fq. 166.

⁹⁵⁾ D.m.th. dalja e njeriut nga Islami e të bëhet kafir pasi që ishte musliman, madje të punojë e luftojë kundër Islamit (*sh.p.*).

⁹⁶⁾ Shejhul Islam Ibn Tejmijje thotë: Rafiditët bashkëpunuan me tartarët kundër muslimanëve kur ata sulmuan vendet islame, shiko: "El-fetava" vëll. 35 fq. 151. Po ashtu shiko edhe librin: "Kejfe dehalat et-teter bilad el-muslimin"(Si hynë tartarët në vendet islame) të autorit Sulejman Hamed Avdeh.

⁹⁷⁾ "Vesail esh-shiah" Elhurr Amili vëll.7 fq. 431, "Et-tehdeh" vëll.7 fq.303.

⁹⁸⁾ Dijetar islam (*sh.p.*).

Ahmedi⁹⁹) dhe të tjerët transmetojnë nga Aliu radijallahu anhu, i cili ka thënë: “Më i miri i këtij Ummeti pas Pejgamberit është Ebu Bekri, pastaj Omeri, dhe po të doja, do t’ua tregoja edhe të tretin”. Dhehebiu thotë: Ky është mutevatir.^{100,101)}

*** *** ***

Cili është besimi i rafiditëve në “mut’ah”¹⁰²) dhe çfarë vlere ka te ata?

Mut’ah ka një vlerë të veçantë tek rafiditët. All-llahu na ruajtë! Ceket në librin “Menhexh es-sadikin” të Fet-hullah Kashanit,¹⁰³) transmetuar nga Sadiku se ai ka thënë: Mut’ah është prej fesë sime dhe fesë së stërgjyshërve të mi. Ai, i cili punon me të, punon me fenë tonë, e ai, i cili e mohon atë, e mohon fenë tonë, madje i takon ndonjë feje tjetër. E fëmija i mut’as është më i mirë dhe më i dobishëm se fëmija që rezulton nga jeta bashkëshortore e përhershme. Mohuesi i mut’as është kafir dezertor.¹⁰⁴⁾

Kumi në librin “Men la jahduruh el-fekih” përmend nga Abdullah bin Sinan, e ky nga Ebu Abdullahu, i cili ka thënë: “All-llahu i Lartësuar ua ka ndaluar shi’itëve tanë çdo pije dehëse, e ua ka zëvendësuar këtë me mut’ah”.¹⁰⁵⁾

Rafiditët nuk kushtëzojnë numër të caktuar në mut’ah, ka ardhur në “Furu’ el-kafi”, dhe në “Et-tehdhib”, dhe në “El-istibsar” nga Zurare, e ky nga Ebu Abdullahu, i cili ka thënë: “Ja përmenda atij mut’an e i thashë a është deri në katër? Ai tha: Martohu prej tyre me 1000, sepse ato janë me pagesë. Transmetohet nga Muhamed bin Muslim, e ky nga Ebu Xhaferi se ai ka thënë për mut’an: Nuk është deri në katër, ngase ajo nuk shkurorëzohet e as nuk trashëgon, por ajo është me pagesë”.¹⁰⁶⁾

Si mundet kjo kur All-llahu në Kur’an thotë:

“Dhe ata, të cilët e ruajnë nderin e vet (sa i përket jetës intime), me përjashtim ndaj grave të veta (me kurorë) dhe ndaj atyre (robërshave) që i kanë në pronësinë e vet, për të cilat nuk janë të qortuar, e kush kërkon prej tyre (dëfrim nga të ndaluarat), të tillët janë ata që kanë shkelë normat e caktuara.”¹⁰⁷⁾

Nga ajeti bëhet e qartë se femrat nuk lejohen (nuk janë hallall) përveç se me kurorë bashkëshortore apo me pronësi (robërshat). Femra e martuar me aktin e mut’as nuk është bashkëshortore, nuk trashëgon e as nuk shkurorëzohet - ajo është prostitutë. All-llahu na ruajtë!

⁹⁹) Dijetar islam (sh.p.).

¹⁰⁰) “Et-ta’likatu ala metni lum’at el-i’tikad” i dijetarit tonë të mirënjohur Abdullah Xhibrin fq. 91.

¹⁰¹) Mutevatir është hadithi, i cili arrin te ne përmes shumë rrugëve të transmetimit. Ky lloj i haditheve pranohet nga të gjithë pa asnjë dyshim. (sh.p.).

¹⁰²) Shiko shënimin nr.73.

¹⁰³) Dijetar i shi’itëve (sh.p.).

¹⁰⁴) “Menhexh es-sadikin” Mula Fet-hullah Kashani fq. 356.

¹⁰⁵) “Men la jahduruh el-fekih” fq. 330.

¹⁰⁶) “El furu’ min el-kafi” vëll.2 fq. 43, “Et-tehdhib” vëll. 2 fq. 188.

¹⁰⁷) Mu’minunë, 5-7.

Dijetari Abdullah bin Xhibrin thotë: Rafiditët argumentojnë për lejimin e mut'as me ajetin e sures Nisaë, ku i Lartësuari thotë:

“(Nuk u lejohet të martoheni) Edhe me gra të martuara (që kanë burrat e nuk janë të lëshuara), përveç atyre që i keni futur në pushtetin tuaj (robërshat e luftës). (Ky është) Obligim mbi ju nga All-llahu. U janë lejuar, pos këtyre (që u përmendën), të tjerat që t’i merrni me pasurinë tuaj, duke pasur për qëllim bashkëshortësi e jo prostitucion (kurvëri). E për atë që përjetuat nga ato, jepnu shpërblimin e tyre të caktuar se është obligim. E nuk ka pengesë për ju, pas përcaktimit, në atë që ju pëlqeni mes vete.”¹⁰⁸⁾

Përgjigjia në këtë¹⁰⁹⁾: Se të gjitha ajetet kanë të bëjnë me kurorën (niqahun), duke filluar nga ajeti: *“nuk është e lejuar për ju të trashëgoni gratë...”¹¹⁰⁾*, deri te ajeti: *“Në qoftë se dëshironi të ndërroni (ta merrni) një grua në vend të një gruaje...”¹¹¹⁾*, e deri te ajeti: *“Mos u martoni me ato gra, me të cilat qenë martuar prindërit tuaj...”¹¹²⁾*, dhe deri te ajeti: *“U janë ndaluar juve (të martoheni me): nënat tuaja...”¹¹³⁾*, pasi që i përmend të ndaluarat me afërsi gjaku dhe ato me shkak (sebeb), thotë: *“U janë lejuar, pos këtyre (që u përmendën), të tjerat...”¹¹⁴⁾*, që do me thënë se u lejohet kurorëzimi i grave të tjera pos atyre që u përmendën në ndalim, e kur t’i kurorëzoni ato dhe për kënaqësinë, të cilën e përjetoni me to, e që është marrëdhënia intime hallall, ua jepni grave mehrin e tyre që e keni caktuar për to. E nëse ato heqin dorë nga mehri apo diçka nga ai e ua kthejnë juve me dëshirën e tyre, nuk keni mëkat në këtë. Kështu e komentojnë këtë ajet sahabët dhe të tjerët pas tyre.¹¹⁵⁾

Kurse, rafiditët kanë shkuar edhe më larg duke lejuar që gruas t’i bëhet marrëdhënie nga prapa. Ceket në librin “El-istibsar” nga Ali bin Hakem¹¹⁶⁾, i cili ka thënë: “E kam dëgjuar Safvanin duke thënë: I thashë Ridasë: Një njeri prej pasuesve tuaj më urdhëroi që t’ju pyes për një çështje, për të cilën i erdhi turp të të pyes ty. Ai tha: Çfarë është ajo çështje? Tha: A i lejohet burrit që t’i bëjë gruas marrëdhënie nga prapa (prapanicë)? Ai tha: Po, i lejohet.¹¹⁷⁾

*** *** ***

¹⁰⁸⁾ Nisaë, 24.

¹⁰⁹⁾ Largimi i kësaj dileme (sh.p.).

¹¹⁰⁾ Nisaë, 19.

¹¹¹⁾ Nisaë, 20.

¹¹²⁾ Nisaë, 22.

¹¹³⁾ Nisaë, 23.

¹¹⁴⁾ Nisaë, 24.

¹¹⁵⁾ Këto ishin fjalët e Shejh Ibn Xhibrin, ndërsa argumenti për ndalimin e mut'as nga Suneti është hadithi i Rebi' bin Sebarete Xhuheni se babai i tij i ka treguar se ishin duke ndenjmur me të Dërguarin sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem dhe tha: *“O ju njerëz, ua pata lejuar përjetimin e kënaqësisë me gratë (mut'an), por All-llahu tani e ka ndaluar këtë deri në Ditën e Kijametit. Kush gjendet në këtë le të largohet prej tyre sa më shpejt, dhe mos ua merrni atë që ua keni dhënë”*. E transmeton Muslimi në numrin 1406.

¹¹⁶⁾ Dijetar i shi'itëve (sh.p.).

¹¹⁷⁾ “El-istibsar” vëll.3 fq. 243.

Cila është bindja e rafiditëve në Nexhef dhe në Qerbela¹¹⁸⁾ dhe çfarë është vlera e vizitës së tyre (sipas tyre)?

Shi'itët i marrin vendet e varrezave të imamëve të tyre, të dyshimta apo të vërteta, për Harem¹¹⁹⁾ (vend) të Shenjtë: Kufeja është harem, Qerbelaja është harem, Kumi është harem. Transmetojnë nga Sadiku se ka thënë: Për All-llahun është një harem e ai është në Mekë, për Pejgamberin e Tij është një harem e ai është në Medinë, për emirul mu'mininë është një harem e ai është në Kufe, dhe për ne është në Kum.

Qerbelaja tek ata është më i vlefshëm se sa Qabeja, ka ardhur në “Kitab el-bihar” nga Ebu Abdullahu se ai ka thënë: “All-llahu i ka shpallur Qabesë e i ka thënë: Po të mos ishte Toka e Qerbelasë nuk do të të kisha bërë ty të vlefshme. Po të mos ishte ai, të cilin e mban toka e Qerbelasë, nuk do të të krijoja ty e as shtëpinë me të cilën jam mburrur. Andaj, prano dhe qëndro, bëhu modeste, e përrulur dhe e nënshtruar, e mos u bë mohuese dhe mendjemadhe ndaj Tokës së Qerbelasë, se përndryshe hidhërohesh në ty dhe të hedhë në zjarr të xhehenemit”.¹²⁰⁾

Në librin “El-mezar” të autorit Muhamed Nu'man i quajtur Shejh Mufid në kapitullin (El kavlu indel vukufi alet hadeth) thuhet se vizitori i Husejnit duhet t'ia bëjë me dorë të djathtë dhe të thotë në duan e tij të gjatë, e që prej saj është: “Të kam ardhur për vizitë duke kërkuar forcimin e këmbëve në rrugën e hixhretit deri tek ti, jam bindur se All-llahu i Lavdëruar përmes jush e largon brengën, përmes jush e zbret mëshirën, përmes jush e mban tokën të rregullt, përmes jush Zoti i forcon kodrat në bazat e saj, i jam drejtuar Zotit tim përmes teje o zotëriu im për kryerjen e nevojave të mia dhe për faljen e mëkateve të mia”.

Ndërsa, për vlerën e Kufes, ceket në librin “El-mezar” nga Xhafer Sadiku, i cili ka thënë: Toka më e vlefshme pas haremit të All-llahut dhe pas haremit të Pejgamberit të Tij është Kufeja, ngase ajo është e pastër dhe e dëlirë, në të janë varrezat e pejgamberëve, të të dërguarve dhe të të porositurve të sinqertë, në të do të paraqitet drejtësia e All-llahut, në të do të jetë ngritja dhe të ngriturit pas tij, ajo do të jetë vend i pejgamberëve, i të porositurve dhe i të të mirëve.¹²¹⁾

Vëlla lexues, shiko se si bien këta në shirk (idhujtari) duke kërkuar dhe lutur tjetërkënd pos All-llahut për kryerjen e nevojave të tyre, dhe kërkimin e faljes së mëkateve nga njerëzit e jo nga All-llahu. E si mundet kjo kur All-llahu i Lartësuar thotë:

“E kush i falë mëkatet përveç All-llahut?”¹²²⁾

Kërkojmë mbrojtjen e All-llahut prej shirkut!

*** *** ***

¹¹⁸⁾ Vende në Irak (*sh.p.*).

¹¹⁹⁾ Harem ka kuptimin: Vend i Shenjtë. Sipas argumenteve islame ekzistojnë vetëm tre hareme (vende të shenjta): Haremi i Mekës-Qabeja, Haremi i Medinës-Xhamia e Pejgamberit alejhi selam, Haremi i Kudsit-Mesxhidul Aksa. Të tjerat, përveç këtyre tre haremeve janë të trilluara dhe të pavërteta (*sh.p.*).

¹²⁰⁾ “Kitab el-bihar” vëll. 10 fq. 107.

¹²¹⁾ “Kitab el-mezar” Muhamed Nu'man i njohur me ofiqin Shejh Mufid fq. 99.

¹²²⁾ Ali Imran, 135.

Cilat janë pikat e dallimit mes shi'itëve rafiditë dhe Ehlu Sunetit?

Nidhamuddin Muhamed A'dhami¹²³) në parathënie të librit "Esh-shiatu vel mut'ah" thotë: "Dallimi mes nesh dhe atyre nuk përqëndrohet vetëm në dallimet sekondare të fikhut si çështja e mut'as, jo kursesi, por dallimi është në bazë (burim).

Dallimi në akide (besim) përqëndrohet në pikat vijuese:

1*** Rafiditët thonë se Kur'ani është i ndryshuar dhe i mangët.

Ne themi se Kur'ani është fjalë e All-llahut, i plotë, jo i mangët, nuk i është kanosur e as nuk do t'i nënshtrohet asnjëherë ndërrimit, as mangësimit, as ndryshimit përderisa të jetë toka e banuar dhe çka ka në të. Sikur që All-llahu i Lartësuar thotë:

*"Ne me madhërinë Tonë e shpallëm Kur'anin dhe Ne gjithsesi jemi mbrojtës të tij".*¹²⁴)

2*** Rafiditët thonë se sahabët e të Dërguarit të All-llahut, me përjashtim të disave, janë larguar nga Islami, janë bërë dezertorë, pas vdekjes së të Dërguarit të All-llahut, devijuan nga e mira, e thyen besën dhe tradhtuan fenë, e sidomos tre kalifët: Siddiku¹²⁵), Faruku¹²⁶) dhe Dhu nurejni¹²⁷). Për këtë, këta të tre janë të rafiditët njerëzit më të humbur dhe që kanë më së shumti kufër e poshtërsi.

Ne themi se sahabët e të Dërguarit të All-llahut sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem janë më të mirët e njerëzimit pas pejgamberëve salavatullahi alejhim exhmein, se ata të gjithë janë të drejtë dhe besnikë, nuk synojnë asnjëherë gënjeshtren ndaj pejgamberit të tyre, janë të saktë e të besueshëm në transmetimet e tyre.

3*** Rafiditët thonë se imamë janë imamët e rafiditëve - të dymbëdhjetit, (ithna-asheritët), të cilët janë të mbrojtur nga gabimet, të cilët e dinë të fshehtë (gajbin) dhe i dinë të gjitha dijet e njohuritë, të cilat u janë paraqitur melekëve, të dërguarve dhe pejgamberëve, se ata dinë gjithçka që ka qenë dhe çka do të jetë, nuk iu fshehet atyre asgjë, ata i dinë të gjitha gjuhët e botës dhe toka në tërësi është e tyre.

Ne themi se ata janë njerëz si të gjithë të tjerët, s'ka dallim mes tyre, prej tyre ka dijetarë, fakihe¹²⁸) e kalifë¹²⁹), nuk ia mvëshim atë që nuk e kanë pasur apo që nuk e kanë pretenduar për vete, madje ata i kanë ndaluar këto gjëra dhe janë larguar sa më larg prej tyre".¹³⁰)

*** *** ***

Cila është bindja e rafiditëve ndaj ditës së Ashureve¹³¹) dhe çfarë vlere ka tek ata?

¹²³) Dijetar islam (sh.p.).

¹²⁴) Hixhr, 9.

¹²⁵) Ebu Bekri.

¹²⁶) Omeri.

¹²⁷) Othmani.

¹²⁸) Dijetarë të Jurisprudencës (sh.p.).

¹²⁹) Prijës (sh.p.).

¹³⁰) Parathënia e Nidhamuddin Muhamed A'dhamit në librin "Esh-shiatu vel mut'ah" fq. 6.

Rafiditët organizojnë tubime e përkujtime mortore dhe vajtime, mblidhen nëpër rrugë e sheshe kryesore, veshin rroba me ngjyrë të zezë në shenjë pikëllimi në përkujtimin e vdekjes dhe rënies shehid të Husejnit radijallahu anhu, duke i dhënë rëndësi dhjetë ditëve të para të muajit muharrem për çdo vit, kjo ngase ata besojnë se kjo është prej punëve më të mira që ata bëjnë. I godasin faqet e tyre me duart e tyre, i godasin gjoksat dhe shpinat e tyre, i grisnin rrobat, qajnë dhe vajtojnë duke bërtitur e thirrur: o Husejn, o Husejn! Sidomos në ditën e dhjetë të muajit muharrem, madje ata e godasin dhe e rrahin veten e tyre me zinxhirë e shpata, sikur që ndodh në vendet, në të cilat gjenden rafiditët, për shembull në Iran.

Dijetarët e tyre i nxisin ata në këto gjëra, me të cilat janë bërë për t'u përqeshur nga popujt tjerë. Është pyetur njëri prej tyre, Muhamed Hasan Al Kashif el-Gita, për atë që bëjnë ithtarët e tij, për goditjet, rrahjet,...etj., e ai tha: E tërë kjo është madhërim i dispozitave të All-llahut, se All-llahu thotë:

*“E kush madhëron dispozitat e All-llahut, ajo është shenjë e devotshmërisë së zemrave.”*¹³²⁾¹³³⁾

*** *** ***

Cila është bindja e rafiditëve në “el-bej’a” (besëlidhje)?

Rafiditët çdo pushtet tjetër, përveç pushtetit të ithna-asheritëve, e llogaritin jolegjitim dhe të kotë. Përmendet në “El-kafi bishersh el-mazenderani” dhe në “El-gajbeh” të Nu'manit nga Ebu Xhaferi, i cili ka thënë: “Çdo pushtet që ngritet para pushtetit të të ngriturit, Mehdiut të rafiditëve, udhëheqësi i tij është tagut¹³⁴⁾.”¹³⁵⁾

Nuk lejohet pasimi i një udhëheqësi që nuk është nga All-llahu, përveçse nën parimin e tukjes. Imami tiran e mizor, dhe ai që nuk është i aftë për udhëheqje, si dhe cilësi tjera të ngjashme, ia mveshin udhëheqësve muslimanë, me përjashtim të imamëve të tyre, në krye të këtyre udhëheqësve janë Hulefau Rashidinë (Prijësit e Udhëzuar), Ebu Bekri, Omeri dhe Othmani ridvanullahi alejhim.

Rafiditi Mexhlsij, i cili është njëri prej prijësve të tyre në humbje dhe autor i librit “Bihar el-envar”, për tre kalifët rashidinë thotë: “Ata nuk ishin tjetër veçse grabitës, mizorë, dezertorë të dalë nga feja, mallkimi i All-llahut qoftë mbi ta dhe mbi ata, të cilët i pasuan në tirani e padrejtësi ndaj Ehlu Bejtit nga të mëhershmit dhe të mëvonshmit”.¹³⁶⁾ Kjo është që e thotë imami i tyre Mexhlsij, ku libri i tij llogaritet

¹³¹⁾ Dita e dhjetë të muajit Muharrem, e muajit të parë të vitit hixhrij (hënor) (sh.p.).

¹³²⁾ Haxhah, 32.

¹³³⁾ Këto gjëra ata i bëjnë për çdo vit, edhe pse dihet se Pejgamberi sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem i ka ndaluar këto në hadithin sahih, të cilin e transmeton Muslimi në numrin 103, si rënia shuplakë faqeve, grisja e rrobave ... etj. Mirëpo, rafiditët, All-llahu i vraftë, e hedhin hadithin e të Dërguarit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem për muri (anash), ngase ata janë që më së shumti shpifin gënjeshtër ndaj Pejgamberit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem.

¹³⁴⁾ Tagut është çdo send që adhurohet përveç All-llahut me dëshirën e tyre, apo janë djajtë, apo është njeri tiran, mizor dhe i padrejtë (sh.p.).

¹³⁵⁾ “El-kafi bishersh el-mazenderani” vëll. 12, fq. 371, poashtu shiko edhe “Kitab el-bihar” vëll. 25 fq. 113.

¹³⁶⁾ “Kitab el-bihar” Mexhlsij, vëll. 4 fq. 385.

prej burimeve më të rëndësishme, bazë, në temën se cili popull është më i vlefshëm pas të dërguarve të All-llahut dhe peygamberëve të Tij.

Duke u nisur nga ky parim dhe qëndrim i tyre ndaj udhëheqësve muslimanë, çdonjërin që bashkëpunon me ata e llogarisin tagut dhe mizor. Kulejni transmeton nga Omer bin Handhaleh, i cili ka thënë: “E kam pyetur Ebu Abdullahun për problemin e dy personave nga njerëzit tanë, të cilët kanë mosmarrëveshje rreth borxhit apo trashëgimisë, dhe kërkojnë zgjedhjen e problemit në vendimin e sulltanit (udhëheqësit të shtetit), apo në gjykimin e gjykatës: A lejohet kjo gjë? Ai tha: Kush kërkon gjykimin e tyre me të drejtë apo pa të drejtë, ai ka kërkuar gjykimin e tagutit. Po edhe nëse gjykohet në favor të tij, po edhe në qoftë se është me të vërtetë pronë e tij, ai e merr atë pa të drejtë, ngase e ka marrë me vendimin e tagutit.”¹³⁷⁾

Homeini, ky humbës, All-llahu e ndëshkoi me atë që e meriton, duke e plotësuar fjalën e tyre thotë: “Edhe vetë Imami ndalohet që të kthehet tek udhëheqësit e shtetit dhe gjykatat e tyre, ngase ky kthim do të thotë kthim tek tagutët.”¹³⁸⁾

*** *** ***

Cili është vendimi i afrimit mes Ehlu Sunetit monoteistë dhe rafiditëve politeistë?

Vëlla lexues, në këtë mjaftohem vetëm me një artikull të Dr. Nasir Kafari në librin e tij “Mes’elet et-takrib”, në artikullin e shtatë, ku për këtë çështje thotë:

“Si mund të bëhet afrimi (apo bashkimi) me atë, i cili prek Librin e All-llahut dhe e komenton me komente të devijuara, dhe thotë se imamëve të tyre u zbresin libra hyjnorë pas Kur’anit Fisnik.¹³⁹⁾ Imamatin e konsiderojnë peygamberllëk, imamët tek ai janë sikur peygamberët e ndoshta edhe më të vlefshëm se ata, e komenton ibadetin (adhurimin) e All-llahut të Vetëm, i cili ishte mesazhi i të gjithë të të dërguarve, me komente jo të vërteta që nuk i përkasin, dhe thonë se ibadet është ndjekja e rrugës së imamëve, ndërsa shirk i All-llahut (politeizëm) është pasimi i të tjerëve së bashku me imamët. Sahabët, shokët më të mirë të të Dërguarit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem i bëjnë kafirë (jobesimtarë), dhe të gjithë sahabët i llogaritin dezertorë, të dalë nga feja, me përjashtim të tre, katër apo shtatë sipas divergjencës (mospajtimit) së tyre në transmetim, dhe dallojnë nga Xhema’atul musliminë (muslimanët) me doktrina të shumta si: imamati (udhëheqja), “el-ismetu” (mbrojtja nga mëkatet), tukja, kthimi (er-rexh’a), fshehja e imamëve, dhe “el-beda”.¹⁴⁰⁾

¹³⁷⁾ “El-kafi” Kulejni vëll.1 fq.67, “Et-tehdhib” vëll.6 fq.301, “Men la jahduruh el-fekih” vëll.3 fq.5.

¹³⁸⁾ “El hukumat el-islamijeh” fq. 74.

¹³⁹⁾ Vëlla lexues, shiko në fund të këtij libri, aty e ke një sure për të cilën rafiditët supozojnë se është hequr (fshirë) nga Kur’ani, ajo quhet sureja “Vilaje”, është marrë nga libri “Fasl el-hitab” të rafiditit Nuri Tabersi. Kjo është gënjeshtër e shpifur ndaj All-llahut, sepse All-llahu është zotuar për ruajtjen e Librit të Tij, ku në Kur’an thotë: “**Ne me madhërinë Tonë e shpallëm Kur’anin dhe Ne gjithsesi jemi mbrojtës të tij**”. Vallë, a dyshon ndonjë i mençur se rafiditët nuk janë kafirë kur sheh se në çfarë doktrinash besojnë!?

¹⁴⁰⁾ “Mes’elet et-takrib” Dr.Nasir Kafari vëll. 2 fq. 302.

Cilat janë mendimet e dijetarëve të mëhershëm e të mëvonshëm ndaj rafiditëve?

Shejhul Islam Ibn Tejmijje, All-llahu e mëshiroftë, thotë: “Të gjithë dijetarët janë të pajtimit, me argumente, se rafiditët janë grupi më përgënjeshtues që ekziston, gënjeshtria tek ata i ka fillet shumë herët dhe është e vjetër, për këtë dijetarët e Islamit si shenjë të tyre e bënë gënjeshtren e shumtë.”

Esh-heb bin Abdulaziz thotë se, është pyetur Maliku, All-llahu e mëshiroftë, për rafiditët dhe ka thënë: Mos iu fol atyre, e as mos transmeto nga ata, sepse ata gënjejnë. Maliku po ashtu ka thënë: Ai, i cili i fyen sahabët e të të Dërguarit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem nuk ka emër për të. Apo ka thënë: Për të nuk ka asgjë nga Islami.”

Ibn Kethiri në komentimin e fjalës së All-llahut subhanehu ve teala:

“Muhamedi është i Dërguar i All-llahut, e ata që janë me të (sahabët) janë të ashpër kundër jobesimtarëve, janë të mëshirshëm ndërmjet vete, ti i sheh ata kah përulen (në rukuë), duke rënë me fytyrë në tokë (sexhde), e kërkojnë prej All-llahut që të ketë mëshirë dhe kënaqësinë e Tij ndaj tyre. Në fytyrat e tyre shihen shenjat e gjurmës së sexhdes. Përshkrimi i cilësive të tyre është në Tevrat dhe po ky përshkrim është edhe në Inxhil. Ata janë si një farë e mbjellë ku mbin filizi i vet, e ai trashet, përforcohet dhe qëndron në trungun e vet, ajo e mahnit mbjellësin. (All-llahu i shumoi) Për t’ua shtuar me ta mllefimin jobesimtarëve.”¹⁴¹⁾

thotë: “Nga ky ajet Imam Maliku, All-llahu e mëshiroftë, përfundon, sipas një transmetimi nga ai, se rafiditët, të cilët i urrejnë sahabët, ridvanullahi alejhim, janë kafirë. Ai, ndër të tjera ka thënë: Ngase ata mllefosen në sahabët, dhe kush mllefoset në ta (sahabët radijallahu anhum) është kafir sipas këtij ajeti.”

Kurtubiu thotë: ”Mirë ka thënë Maliku në thënien e tij dhe ia ka qëlluar në shpjegimin e tij, sepse kush e nënçmon ndonjërin prej tyre, apo e sulmon dhe akuzon në transmetimin e tij, tashmë e ka kundërshtuar All-llahun, Zotin e botërave, dhe e ka zhvlerësuar Sheriatin e muslimanëve”.¹⁴²⁾

Ebu Hatim thotë: “Na ka treguar Harmeleh, i cili ka thënë: E kam dëgjuar Shafiun duke thënë: Nuk kam parë ndokënd që përgënjeshton më shumë se rafiditët”.

Muemil bin Ehab thotë: “E kam dëgjuar Jezid bin Harunin duke thënë: “Merret dhe shkruhet nga çdo bidatxhi nëse nuk thërret në bid’at me përjashtim të rafiditëve, ngase ata gënjejnë.”

¹⁴¹⁾ Fet-h, 29.

¹⁴²⁾ “Usul medhheb esh-shiah el-imamijeh el-ithna asherijeh” Dr.Nasir Kafari vëll.3 fq.1250.

Muhamed bin Seid Asbehani thotë: “E kam dëgjuar Shurejkun duke thënë: Merre diturinë nga çdonjëri që e takon me përjashtim të rafiditëve, ngase ata i shpikin hadithet e pastaj ato i marrin për fe.”

Shurejku është Shurejk bin Abdullah, gjykatës i Kufes.

Muaviu thotë: “E kam dëgjuar A'meshin duke thënë: I vrojtova njerëzit dhe nuk i quanin ata (shi'itët) ndryshe vetëm se me emrin gënjeshtarë”. Me këtë synon pasuesit e Mugire bin Seid rafiditit gënjeshtar, ashtu si e ka përshkruar atë Dhehebiu.¹⁴³⁾

Shejhul Islam Ibn Tejmijje duke e komentuar atë, që e thanë dijetarët e mëhershëm (selefët) thotë: Baza e bid'atit të rafiditëve është nga të dalurit nga feja, mosbesimi (ateizmi) dhe vetë zgjedhja e tyre. Në mesin e tyre është shumë e përhapur gënjeshtria, ata këtë e pranojnë kur thonë: Feja jonë është tukja, që ndonjëri prej tyre të thotë me gjuhën e tij të kundërtën e asaj që e ka në zemër, e kjo në fakt është gënjeshtër dhe hipokrizi”.¹⁴⁴⁾

Abdullah bin Ahmed bin Hanbel thotë: “E pyeta babain tim për rafiditët, e ai tha: Ata janë që e shajnë dhe ofendojnë Ebu Bekrin dhe Omerin”.

Imam Ahmedi është pyetur për Ebu Bekrin dhe Omerin dhe ka thënë: Duhet të kërkosh mëshirë për ata dy dhe duhet të largohesh prej atyre që e urrejnë Ebu Bekrin dhe Omerin”.¹⁴⁵⁾

Halali transmeton nga Ebu Bekr Mervezi, i cili thotë: “E kam pyetur Ebu Abdullahun për atë, i cili e shan Ebu Bekrin, Omerin dhe Aishen, e ai tha: Nuk mendoj se ai është në Islam”.¹⁴⁶⁾

Halali transmeton dhe thotë: “Më ka informuar Harb bin Ismail Kermani, i cili ka thënë: Na ka treguar Musa bin Harun bin Zijad se ka thënë: E kam dëgjuar Ferjabin duke u përgjigjur në pyetjen e një njeriu për personin, i cili e shan Ebu Bekrin dhe ka thënë: Ai (person që e shan Ebu Bekrin) është kafir. Kurse njeriu sërish pyeti: A i falet atij namazi i xhenazes? Ai tha: Jo”.¹⁴⁷⁾

Ibn Hazmi thotë për rafiditët kur ishte duke polemizuar me të krishterët e ata i sollën librat e rafiditëve që ta kundërshtojnë me to: “Rafiditët nuk janë muslimanë, fjala e tyre nuk është e vërtetë (argument) në fe, sepse ata janë një sekt që janë paraqitur për herë të parë rreth njëzet e pesë vite pas vdekjes së të Dërguarit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem. Zanafilla e tyre daton prej kur ata iu përgjigjën ftesës së intriguesve kundër Islamit. Ata janë një grup që ndjekin hapat e çifutëve dhe të të krishterëve në gënjeshtër dhe kufër (mosbesim)”.¹⁴⁸⁾

¹⁴³⁾ “Minhaxh es-sunneh” Shejhul Islam Ibn Tejmijje vëll.1 fq.59-60.

¹⁴⁴⁾ “Minhaxh es-sunneh” Shejhul Islam Ibn Tejmijje vëll.1 fq.68.

¹⁴⁵⁾ “El-mesail ve er-resail el-mervijjeti an el-imam Ahmed bin Hanbel” Abdul Ilah bin Sulejman Ahmedi.

¹⁴⁶⁾ “Es-sunneh” Halali vëll.3 fq.493, nga kjo shihet qartë se Imam Ahmedi thotë se rafiditët janë kafirë.

¹⁴⁷⁾ “Es-sunneh” Halali vëll.3 fq.499.

¹⁴⁸⁾ “El-faslu fi el-milel ve en-nihal” Ibn Hazm vëll.2 fq. 78.

Ebu Zur'ate Rrazi thotë: “Kur ta shohësh ndonjë njeri se e nënçmon ndonjërin prej sahabëve të të Dërguarit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, ta dish se ai është i pafe”.

Në Komisionin e Përhershëm për Fetva të Mbretërisë së Arabisë Saudite ka ardhur një shkresë ku shtrohej një pyetje. Aty thuhej: Pyetësi dhe një grup së bashku me të gjenden në zonën kufitare të veriut në fqinjësi të bazës irakiane. Aty ekziston edhe një grup që i përmbahen medh-hebit xhaferij, dhe disa prej nesh nuk e hanë mishin e shtazëve që ata i therin, e disa e hanë mishin e tyre. E pyetja jonë është: A na lejohet ta hamë mishin e shtazëve që ata i therin, duke e pasur parasysh se ata i luten Aliut, Hasanit, Husejnit dhe zotërinjve tjerë të tyre si në vështirësi ashtu edhe në lehtësi? Komisioni është përgjegjur në këtë pyetje në krye me shejhun Abdulaziz bin Abdullah bin Baz, Abdurrezak Afifi, Abdullah bin Gudejan, dhe Abdullah bin Ku'ud, All-llahu i shpërbleftë që të gjithë.

Përgjigjia: Falënderimi i takon vetëm All-llahut, paqja dhe shpëtimi qofshin mbi të Dërguarin e Tij, familjen dhe shokët e tij.

Nëse çështja është ashtu si e ka cekur pyetësi, se grupi, i cili e pason medh-hebin xhaferij e lusin Aliun, Hasanin, Husejnin dhe zotërinjtë e tyre, ata janë idhujtarë (mushrikë) të dalë nga feja, All-llahu na ruajtë, dhe nuk lejohet të hahet mishi i shtazëve që ata i therin, ngase ajo është e ngordhur, edhe nëse e përmendin emrin e All-llahut gjatë therjes.¹⁴⁹⁾

Është pyetur Abdullah bin Abdurrahman Xhibrin për një çështje ku thuhej: I nderuari shejh, në qytetin tonë gjendet një rafidit, i cili punon si kasap (therës i shtazëve), dhe tek ai shkojnë ehlu suneti për therjen e shtazëve, po ashtu ekzistojnë edhe disa restorane që bashkëpunojnë me këtë person dhe me rafiditë të tjerë që e punojnë të njëjtën punë. Çfarë është dispozita e bashkëpunimit me këtë rafidit dhe shokët e tij? Po ashtu, çfarë është ligji i therjes së tij. Shtaza, të cilën ai e ther a është hallall apo haram? Na jepni fetva në këtë duke e lutur All-llahun t'ju shpërblejë! All-llahu është zotërues i udhëzimit dhe forcimit në të!

Ve alejkum selam ve rahmetullahi ve berekatuhu!

Nuk lejohet therja e shtazës nga rafiditi, as ngrënia e shtazës që ai e ka therur, ngase rafiditët në të shumtën janë idhujtarë (mushrikë) përderisa e lusin Ali bin Ebu Talibin çdoherë si në vështirësi ashtu edhe në lehtësi, madje edhe në Arafat, në tavaf dhe në sa'j, i lusin bijtë e Aliut dhe imamët e tyre sikur që i kemi dëgjuar sa herë, e ky është shirk i madh dhe dalje nga Islami, për të cilën ata e meritojnë të vriten.

Ata, po ashtu e tepruan ndaj Aliut radijallahu anhu duke e përshkruar me cilësi, të cilat nuk i takojnë askujt tjetër përveç All-llahut, sikur që i kemi dëgjuar në Arafat, e me këtë ata janë të dalë nga feja (murted), ngase e bënë (llogaritën) Aliun zot dhe krijues, manipulues të gjithësisë, se e di të fshehtë, se disponon me të keqën dhe të mirën dhe ngjashëm me këtë.

Ata e prekën edhe Kur'anin Fisnik, e sulmuan atë duke supozuar me këmbëngulje se sahabët e ndryshuan atë, dhe hoqën nga ai shumë gjëra që kishin të bënin me Ehlu Bejtin dhe armiqtë e tyre. Për këtë ata nuk e përfillin Kur'anin dhe nuk e marrin si argument.

Ata sulmuan edhe sahabët e mëdhenj, si tre kalifët, dhjetë sahabët tjerë, nënat e muslimanëve, dhe sahabët e njohur, si Enesin, Xhabirin, Ebu Hurejren e të tjerë. Nuk i pranojnë hadithet e tyre, sepse ata, sipas tyre, janë kafirë! Nuk punojnë me hadithet e dy Sahihave (Sahihu Buhari dhe Sahihu Muslim), përveç nëse është nga Ehlu Bejti,

¹⁴⁹⁾ “Fetava lexhneh ed-daimeh lil iftai” vëll.2 fq.264.

dhe merren me hadithe të trilluara apo me hadithe, të cilat s'mund të jenë argument për atë që e thonë. Mirëpo, ata megjithatë hipokrizojnë dhe thonë me gjuhët e tyre atë që nuk e kanë në zemrat e tyre, e fshehin atë që nuk ta paraqesin, dhe thonë: Ai që nuk ka tukje nuk ka fe. Nuk pranohet fjala e tyre për vëllazëri në fe,¹⁵⁰) as për dashuri ndaj fesë, etj., sepse hipokrizia është besim tek ata. All-llahu na ruajtë prej sherrit të tyre!

Paqja dhe mëshira e All-llahut qofshin mbi Muhamedin sal-lall-llahu alejhi ve sellem, familjen, shokët dhe mbarë Ummetin e tij!¹⁵¹)

*** *** ***

Sureja Vilaje e shpikur

Marrë nga libri “Fasl el-hitab”:

“O ju të cilët keni besuar, besoni dy dritat, të cilat i kemi zbritur, ua lexojnë juve ajetet e mia dhe ua tërheqin vërejtjen nga dënimi në Ditën e Madhe. Dy dritat, të cilat janë të përbëra nga njëra tjetra, e Unë jam Gjithëdëgjues e i Gjithëdijshëm.

Me të vërtetë ata, të cilët e zbatojnë atë me argumente dhe i Dërguari i Tij, për ata janë xhenetet e begatshme. Ndërsa, ata, të cilët mohojnë pasi që besuan duke e thyer besën e dhënë dhe duke e shkelur atë që ua premtoi i Dërguari do të hudhen në xhehenem. Ata i bënë padrejtësi (zullum) vetvetes dhe nuk e pasuan të porositurin e dërguar, ata do të pinë nga uji i vluar (shumë i nxehtë).

All-llahu është Ai, i Cili shndriti qiejt e tokën me çka dëshiroi, zgjodhi disa nga melekët, bëri nga krijesat besimtarë, këta janë pjesë e krijimit të Tij, All-llahu bën çfarë të dojë, nuk ka Zot tjetër përveç Tij, Ai është i Gjithëmëshirshëm dhe Mëshirues.

Ata që ishin para tyre bënë mashtrime e dredhi ndaj pejgamberëve, e Unë i ndëshkova me mashtrimin e tyre. Me të vërtetë ndëshkimi Im është i rëndë dhe i hidhur! All-llahu i shkatërroi Adin dhe Themudin për punët që i bënë, i bëri ata përkujtim (mësim) për ju dhe ju nuk frikësoheni?! Edhe faraoni kur e teproi ndaj Musës dhe vëllaut të tij Harunit e përmyta në ujë me gjithë pasuesit e tij.

Le të jetë për ju argument, sepse shumica prej jush janë mëkatarë.

All-llahu gjithsesi do t'i mbledh ata në Ditën e Tubimit dhe nuk do të mund të përgjigjen kur do të pyeten. Xhehenemi do të jetë vendstrehimi i tyre, All-llahu është i Gjithëdijshëm dhe i Urtë.

O i Dërguar, kumtoje vërejtjen time dhe ata do ta mësojnë atë. Janë të humbur ata, të cilët kundërshtuan argumentet e Mia dhe ligjin Tim.

Ata, të cilët e zbatojnë atë, që të kanë premtuar ty, të tillët i shpërblej me xhenete të begatshme. Me të vërtetë All-llahu është Falës dhe Shpërblyes i Madh.

¹⁵⁰) Me muslimanët tjerë (sh.p.).

¹⁵¹) Kjo fetva është lëshuar nga shejhu i nderuar pasi që i është bërë pyetje rreth dispozitës së bashkëpunimit me rafiditët në vitin 1414 h. (1993), dhe këtu dua ta sqaroj një gjë se, po sillet fjala në mesin e njerëzve se Abdullah Xhibrin është i vetmi që thotë se rafiditët janë kafirë, e kjo nuk është e vërtetë. E vërteta është se të gjithë imamët (dijetarët) e mëhershëm (selefë) dhe të mëvonshëm (halefë) janë të mendimit se pasuesit e këtij sekti janë kafirë. Kjo, ngase atyre u është paraqitur e vërteta me fakte dhe nuk mund të arsyetohen se nuk e kanë ditur.

Aliu është prej të devotshmëve. Do t'ia japim atij hakun (të drejtën) e tij në Ditën e Gjykimit. Nuk jemi të pakujdesshëm ndaj padrejtësisë që i është bërë atij. E kemi nderuar atë në familjen tënde mbi të gjithë. Vërtetë, ai dhe pasardhësit e tij janë durimtarë.

Armiku i tyre është udhëheqës i kriminelëve. Thuaju atyre, të cilët mohuan pasi që besuan, e kërkuat bukurinë e dunjasë, nxituat në shijimin e saj, e harruat atë që ua premtoi All-llahu dhe i Dërguari i Tij dhe e thyet besën pasi që e lidhët, u kemi sjellur shumë shembuj në mënyrë që të udhëzoheni.

O i Dërguar, të kemi zbritur ty ajete të qarta, ka prej njerëzve që i zbatojnë duke i besuar, e ata që vijnë pas teje i refuzojnë. Largohu prej tyre, sepse ata janë kundërshtarë. Ne do t'i tubojmë ata në një ditë, në të cilën nuk do t'u bëjë atyre dobi asgjë, e as nuk do të mëshirohen. Xhehenemi do të jetë vendqëndrim i tyre e nuk do të nxirren nga ai.

Madhëroje larg të metave Zotin tënd dhe bëhu prej të përulurve (që bien në sexhde). Ne e dërguam Musën dhe Harunin, e la Harunin në vend të tij e ata iu kërcënuan atij. Durimi (sabri) është i mirë. I shndërruam ata në majmunë e derra dhe i mallkuam deri në Ditën e Ringjalljes.

Duro, se do ta dinë mirë!

Ta kemi dhënë ty urtësinë sikur ua kemi dhënë peygamberëve tjerë para teje. Prej tyre e kemi bërë një trashëgimtar për ty, ndoshta ata kthehen. Kush largohet nga urdhëri Im, vendkthimi i tij jam Unë, le të kënaqen pak me kufrin e tyre dhe mos pyet për shkelësit e besës.

O i Dërguar, ne kemi bërë një besë për ty mbi qafat e atyre që besuan, merre atë dhe bëhu prej falënderuesve. Me të vërtetë Aliu lutet natën duke bërë sexhde, ka frikë Ahiretin dhe shpreson shpërblimin e Zotit të tij. Thuaj: A janë të barabartë ata që bëjnë padrejtësi dhe për dënimin tim ata janë të informuar. Do t'ua vëmë prangat në qafat e tyre dhe do të pendohen për punët e tyre.

Ne të përgëzuar ty me pasardhësit e tij të mirë. Ata nuk e thyejnë urdhërin Tonë. Ata në Ditën e Ringjalljes kanë nga Unë bekime dhe mëshirë, të gjallë dhe të vdekur, ndërsa, ata që pas teje bënë ndaj tyre padrejtësi, mbi ta do të jetë hidhërimi Im, se me të vërtetë ata janë popull i keq dhe i humbur.

Kush e ndjek rrugën e tyre, mbi ta do të jetë mëshira Ime dhe do të jenë në dhoma të larta të shpëtuar. Falënderimi i takon vetëm All-llahut, Zotit të botëve.¹⁵²⁾

*** *** ***

Pllaka (Levh) e Fatimes e shpikur

Ky libër është nga All-llahu i Gjithëfuqishëm e i Urtë për Muhamedin, peygamberin, dritën, të dërguarin, ndërmjetësin dhe argumentin e Tij, e zbriti Shpirti Fisnik (Er Ruhul Eminë) nga Zoti i botërave.

Muhamed, madhëroji emrat e Mi, falëndero për begatitë dhe mos i moho të mirat e Mia. Unë jam All-llahu, nuk ka Zot tjetër që meriton të adhurohet përveç Meje, Unë jam nënshtrues i kryeneçëve tiranë e ndihmues i atyre që u është bërë padrejtësi, jam

¹⁵²⁾ Kjo është Sureja Vilaje e shpikur, e bartur nga libri "Fasl el-hitab fi ithbat tahrif kitab rabb el-erbab", është bërë botimi i saj në mënyrë që lexuesi ta shohë se si bien këta në kundërshtim me All-llahun, i Cili ka premtuar se do ta ruajë Librin e Tij nga çdo ndryshim dhe ndërhyrje.

vendosës i fesë e i ligjit. Me të vërtetë Unë jam All-llahu, nuk ka Zot tjetër përveç Meje, kush shpreson dhuntitë nga tjetërkush e jo nga Unë dhe ka frikë nga pushteti i tjetërkujt do ta dënoj me një dënim të atillë, me çfarë nuk e dënoj dikënd tjetër nga botërat. Vetëm Mua më adhuro dhe vetëm në Mua mbështetu.

Nuk kam dërguar pejgamber, i cili pasi i ka plotësuar ditët dhe e ka kryer misionin e tij me kohë e që nuk i kam bërë atij trashëgimtar me porosi. Ty të kam veçuar nga pejgamberët tjerë, edhe trashëgimtarin tënd e kam veçuar nga trashëgimtarët tjerë.

Të kam nderuar me dy nipat, dy luanjtë e vegjël Hasanin dhe Husejnin, e kam bërë Hasanin burim të dijes sime pas përfundimit të kohës së babait të tij, ndërsa Husejnin e kam bërë thesarmbajtës të shpalljes sime dhe e kam nderuar me rënien shehid (dëshmor), ia kam përfunduar jetën me kënaqësi. Ai është më i miri prej të gjithëve që kanë rënë dëshmorë dhe e ka shkallën e dëshmorit më të lartë. E vendosa fjalën time të plotë me të dhe argumentin tim të qartë tek ai. Me forcën tij shpërblej dhe ndëshkoj. I pari prej tyre është Aliu, zotëriu i adhuruesve dhe stolia e të dashurve të Mi të parë, i biri është sikur gjyshi i tij i lavdëruar Muhamed Bakir, dija ime dhe baza e urtësisë sime.

Do të shkatërrohen ata që dyshojnë në Xhaferin. Ai që e kundërshton atë është sikur ai që më kundërshton Mua. Fjala ime (vendimi im) ka marrë fund se do ta nderoj vendin e Xhaferit dhe do ta gëzoj me ithtarët, përkrahësit dhe simpatizuesit e tij. I është nënshtruar Musa pas tij sprovës së të verbërve të Handesit, ngase filli i detyrimit tim nuk këputet, argumenti im nuk fshehet, dhe të dashurit e mi do të pijnë me gotën më të çmuar. Kush e mohon ndonjërin prej tyre ai veç e ka mohuar begatinë time, e kush e ndryshon një ajet të vetëm nga libri im ai veç ka shpifur ndaj meje. Mjerë për shpifësit, mohuesit me rastin e përfundimit të kohës së Musës, robit të dashur, dhe të zgjedhurit tim, Aliut, të dashurit dhe ndihmësit tim (. . .)¹⁵³) i pejgamberllëkut. Do ta sprovtoj me kapardisjen e saj, e vret atë Ifriti mendjemadh, varroset në Medinë, të cilën e ndërtoi robi i mirë pranë sherrit të krijesave të mia. Ka marrë fund fjala ime (vendimi im) se do ta urdhëroj me të Muhamedin, të birin dhe kalifin (zëvendësin) e tij, trashëgimtarin e dijes së tij, ai është bazë e dijes sime, vendsekret i fshehtësisë sime, argumenti im mbi krijimin. Nuk ka rob që beson në të e të mos ia bëj vendbanimin e tij në xhenet, ia jap të drejtën e ndërmjetësimin për shtatëdhjetë vetë nga familja e tij, të cilët e meritonin zjarrin e xhehenemit dhe ua përfundoj jetën e tyre me kënaqësi, për shkak të birit të tij Aliut, të dashurit dhe ndihmësit tim, dëshmitarit të krijimit dhe besnikut të shpalljes sime. Nxjerr nga ai thirrës për në rrugën time dhe thesarmbajtës të dijes sime, ai është Hasani, pastaj e plotësoj këtë me birin e tij (. . .)¹⁵⁴) mëshirë për botërat, në të është përsosmëria e Musës, bukuria e Isës, sabri (durimi) i Ejubit. Do të poshtërohen të dashurit e mi në kohën e tij, dhe do të shkëmbehen si dhuratë kokat e tyre, sikur shkëmbehen dhuratë kokat e pjestarëve turk dhe dejlem, vriten e digjen, janë të frikësuar, të tmerruar, e të shqetësuar, toka laget me gjakun e tyre, përhapet mjerimi e gjëma në mesin e grave të tyre. Të tillët me të vërtetë janë të dashurit e mi, me ata e evitoj çdo bela (sprovë e telashe) të të verbërve të Handesit, e përmes tyre i ekspozoj tërmetet, i largoj ndëshkimet dhe prangat. Të tillët janë që te Zoti i tyre kanë bekime e mëshirë dhe të tillët janë ata të udhëzuarit në rrugën e drejtë.

¹⁵³) Fjalë e palexuar në origjinal, për këtë nuk pat mundësi për shkrimin e saj (shënim i autorit, jo i përkthyesit).

¹⁵⁴) Fjalë e palexuar në origjinal, për këtë nuk pat mundësi për shkrimin e saj (shënim i autorit, jo i përkthyesit).

Abdurrahman bin Salim thotë: *Ka thënë Ebu Busajr: Po të mos dëgjoje në kohën tënde tjetër përveç këtij hadithi do të të mjaftonte, dhe mbroje atë nga të tjerët.*¹⁵⁵⁾ ¹⁵⁶⁾

*** *** ***

Duaja e dy idhujve të kurejshëve¹⁵⁷⁾

Me këtë kanë për qëllim duanë kundër Ebu Bekrit dhe Omerit radijallahu anhuma.

“Me emrin e All-llahut, Gjithmëshirshmit, Mëshiruesit.

O Zot, ke mëshirë ndaj Muhamedit dhe familjes së tij!

O Zot, mallkoji dy idhujt e kurejshëve, dy tiranët, dy djajtë e tyre, dy shpifësit e tyre, dhe dy bijat e tyre, të cilët e thyen urdhërin tënd, e refuzuan shpalljen tënde, i mohuan begatitë tua dhe nuk e pasuan të dërguarin tënd. E ndërjuan fenë tënde, e ndryshuan librin tënd, shfaqën dashuri ndaj armiqëve tu e i mohuan të mirat tua, i zhvlerësuan dispozitat tua, i asgjësuan obligimet tua dhe shfaqën mosbesim në argumentet tua, shpallën armiqësi ndaj njerëzve tu të dashur, u lidhën me armiqët tu dhe i luftuan vendet tua, i prishën robërit e tu.

O Zot, mallkoji ata dy dhe pasuesit, të dashurit, ihtarët, dhe simpatizuesit e tyre, ngase ata e shkatërruan shtëpinë e pejgamberllëkut, e thyen derën e saj, e rrëzuan kulmin e saj, ia puqën qiellin me tokën e saj, pjesën e sipërme me të poshtmen, të jashtmen me të brendshmen, i ndoqën banorët e saj, i zhdukën përkrahësit e tyre, i vranë fëmijët e tyre, e lanë minberin e saj të zbrazët duke e larguar nga ai trashëgimtarin me testament, i cili ishte i ditur dhe ia mohuan imamatin e tij!

I bënë shirk (rival) Zotit të tyre, është rritur mëkati i tyre, dhe për këtë do të jenë përjetë në Sekar¹⁵⁸⁾, e ku di ti se ç’është Sekar, ai nuk lë send pa e djegur.

O Zot, mallkoji me numrin e të këqiave që i bënë, e të vërtetave që i fshehën, e minberit që e ngritën, e besimtarëve që i dëshiruan (i bënë për vete), e hipokritëve që i bënë miq, e trashëgimtarëve që i dëmtuan, e të larguarve që u ofruan strehim, e të singertëve që i përjashtuan, e kafirëve që u ndihmuan, e imamëve që me forcë mbi ta dominuan, e obligimeve që i ndryshuan, e argumenteve që i mohuan dhe problemeve që i nxitën, e gjakut që e derdhën, e të mirave që i zëvendësuan, e kufrit që e përhapën, e të gënjeshtërës që e trilluan, e të trashëgimisë që e paramenduan, e të presë që e plaçkitën, e të haramit (ryshfetit) që e hëngrën, e një të pestës që e bënë

¹⁵⁵⁾ “El-kafi” Kulejni vëll.1 fq.527, “El-vafi” Fejd Kashani vëll.1 pjesa e dytë fq.72, “Ikmal ed-din” Ibn Babevejh Kumi fq.301-304, “I’lam el-vera” Ebu Ali Tabersi fq.152.

¹⁵⁶⁾ Rafiditët thonë, madje besojnë se Pllaka (Levh) e Fatimes i ka zbritur Fatimes radijallahu anha përmes Xhibrilit alejhi selam pas vdekjes së të Dërguarit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, dhe Ali bin Ebu Talibi ishte i fshehur pas perdes në momentin kur erdhi Xhibrili e ia zbriste Fatimes këtë. Aliu shënonte çdo gjë që i thoshte Xhibrili Fatimes (e tërë kjo sipas variantit të Kulejnit të përmendur në librin e tij “El-kafi” vëll.1 fq.185-186). Kjo është gënjeshtër dhe shpifje e madhe, ngase dihet se shpallja është ndërprerë me vdekjen e të Dërguarit sal-lall-llahu alejhi ve sel- lem. Mirëpo, megjithatë kjo Pllakë (Levh) e rreme ka vlerë tek ata sikur Kur’ani tek Ehlu Suneti.

¹⁵⁷⁾ Është bërë botimi i duasë së dy idhujve të kurejshëve komplet në mënyrë që t’i mundësohet lexuesit të dijë se çfarë mendojnë rafiditët për Ebu Bekrin, Omerin, Aishen dhe Hafsen, radijallahu anhum exhmein, dhe çfarë synojnë ndaj tyre.

¹⁵⁸⁾ Sekar është emër i xhehenemit, në të cilin janë dënimet më të rënda dhe të cilin e mbikëqyrin 19 melekë të ashpër (sh.p.).

hallall, e të kotës që e themeluan, e tiranisë që e ushtruan, e hipokrizisë që e mbajtën fshehtë, e pabesisë që e mbuluan, e dhunës që e zgjeruan, e premtimit që e thyen, e besës që e tradhtuan, e marrëveshjes që e shkelën, e hallallit që e bënë haram, e haramit që e bënë hallall, e barqeve që i shqyen, e fëmijëve (në bark të nënave) që i dështuan, e brinjve (të trupit) që i copëtuan, e fakteve që i asgjësuan, e unitetit që e shpartalluan, e të ndershmes që e poshtërsuan, e të poshtërtës që e lartësuan, e të vërtetës që e ndaluan, e gënjeshtërisë që e shpifën, e rregullores që e përvetësuan, e imamëve që i kundërshtuan!

O Zot, mallkoji me numrin e ajeteve që i ndryshuan, e farzeve (obligimeve) që i lanë, e suneteve që i ndërruan, e dispozitave që i asgjësuan, e tatimeve që i detyruan, e porosisë (amanetit) që e zëvendësuan, e gjërave që i kanë humbur, e besës së dhënë që e shkelën, e dëshmimeve që i mbuluan, e ankesave që i anuluan, e fakteve që i urren, e hileve që i bënë, e tradhtive që i realizuan, e pengesave që i ngritën, e spekulimeve që i bënë, e kënaqësive që i përjetuan!

O Zot, mallkoji ata në fshehtësi të thellë dhe haptas me një mallkim të përhershëm, të përjetshëm, të shumtë, të rëndë, të gjithmonshëm, të pambarim, të pafund, mallkim që i dihet fillimi e nuk i dihet mbarimi, mallkim mbi ata dhe mbi ihtarët, përkrahësit, simpatizuesit, e pasuesit e tyre, të nënshtruarit ndaj tyre, kërkuesit prej tyre, brohoritësit me deklaratat e tyre, thirrësit në anën e tyre, konfirmuesve të gjithçkasë me fjalët e tyre dhe bindësit ndaj vendimeve të tyre!

(Thuaj katër herë): O Zot, dënoji ata me një dënim të rëndë, nga i cili kërkojnë ruajtje banorët e zjarrit, o Zot ti që je Zot i botërave, Amin!

(Pastaj thuaj katër herë): O Zot, mallkoji ata të gjithë, o Zot ke mëshirë ndaj Muhamedit dhe familjes së tij, më mjafto me hallallin tënd nga harami yt, më mbroj nga varfëria!

O Zot, me të vërtetë unë kam gabuar, i kam bërë vetes të padrejtën, i pranoj gabimet e mia dhe ja tani jam para teje, merr ç'të duash nga unë! Ty të takon të jesh i kënaqur me ne, nuk e përsëris më këtë, e nëse e përsëris, më trajto me falje e ndjesë, të drejtohem ty me madhërinë, bujarinë, faljen, dhe fisnikërinë tënde, o më i Mëshirshmi i mëshiruesve.

Paqja dhe shpëtimi i All-llahut qofshin mbi Zotëriun e të Dërguarve dhe Vulën e Pejgamberëve, mbi familjen e tij të mirë e të pastër me mëshirën Tënde o më Mëshirshmi i mëshiruesve!”¹⁵⁹⁾

*** * ** ***

¹⁵⁹⁾ “Mefatih el-xhinan” Abbas Kumi fq.114.

Pasthënie

Pra, vëlla musliman, ndoshta tani pajtohesh me mua se ai, i cili e pason këtë sekt të shkatërruar, nuk është musliman edhe pse quhet me emrin musliman. Atëherë, çfarë është obligimi yt o musliman që beson në një Zot ndaj këtyre rafiditëve, posaçërisht kur ata jetojnë në mesin e muslimanëve dhe thirren si besimtarë?

Obligimi yt është të kesh kujdes nga ata e të mos bashkëpunosh me ta, të jesh sa më larg nga besimi i tyre i keq i ngritur mbi armiqtësinë ndaj çdo muslimani, i cili e beson All-llahun për Zot, Islamin e ka Fe dhe Muhamedin sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem e ka të Dërguar.

Shejhul Islam Ibn Tejmijje thotë: “Rafiditi nuk bashkëpunon me askënd, përveçse duke e përdorur hipokrizinë, sepse feja e tij, e cila në esencë është e prishur, e nxit atë në gënjeshtëri, tradhti, mashtrim dhe dëshirë për të keqën e njerëzve, ngase ai nuk pushon së vepruari kundër tyre dhe nuk lë të keqe (sherr) pa e bërë, nëse mundet, në dëm të tyre. Ai është i urryer nga ai, i cili e njeh dhe nga ai, i cili nuk e njeh atë, edhe nëse nuk e di se ai është rafidit, sheh në fytyrën e tij dhe në shprehjen e fjalëve shenjat e hipokrizisë “. ¹⁶⁰⁾

Ata e fshehin armiqtësinë dhe urrejtjen që e kanë ndaj nesh, All-llahu i vraftë, se si shmangen nga e vërteta! Mirëpo, megjithëkëtë i gjejmë disa të mashtruar nga Ehlu Suneti që përzihen me ta në çështje të ndryshme të jetës, u besojnë atyre, për arsye se ata janë larguar nga feja e All-llahut dhe nuk i njohin dispozitat, të cilat urdhërojnë muslimanin që të veprojë sipas akides - besimit islam, që obligohet të ketë dhe të shfaq dashuri e simpati ndaj çdo muslimani që e beson vetëm All-llahun Një, dhe të largohet e të shfaq urrejtje ndaj çdo kafiri (jobesimtar) e mushriku (idhujtar).

Me këtë ne po e dimë se cili është obligimi ynë si muslimanë, por a ka kush që po e zbaton?

E lusim All-llahun që ta ndihmojë Fenë e Tij, ta ngrisë Fjalën e Tij, t'i humbasë rafiditet dhe përkrahësit e tyre, e t'i bëjë ata plaçkë për muslimanët!

Paqja dhe shpëtimi i All-llahut qofshin mbi të Dërguarin tonë Muhamedin sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, famijlen, shokët dhe mbarë Ummetin e tij.

Ves-selamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu.

Abdullah bin Muhamed

*** *** ***

¹⁶⁰⁾ “Minhaxh es-sunnh en-nebevijjeh” Ibn Tejmijje vëll. 3 fq. 360.

Libra

Sugjerojmë leximin e tyre për njohjen e rafiditëve dhe kundërvënien ndaj tyre

Prej autorëve të mëhershëm:

1. "Fetava shejh el-islam Ibn Tejmijje".
2. "Minhaxh es-sunneh" - Shejhul islam Ibn Tejmijje.
3. "El-milel ve en-nihal" - Shehristani.
4. "El-ferku bejne el-firek" - El-Bagdadi.
5. "Mekalat el-islamijjin" - Esh'arij.

Prej autorëve bashkëkohor:

1. Punimet e Ihsan Ilahij Dhahir.
 2. "Mes'elet et-takrib" - Dr. Nasir Kafari.
 3. "Usul medh-heb esh-shiah el-ithna asherijjeh" - Dr. Nasir Kafari.
 4. Punimet e Muhamed Malullah.
 5. "Tebdid edh-dhal-lam ve tenbih en-nijam ala hatar et-teshejju' alel muslimine vel islam" - Sulejman Xhebhan.
- Ka edhe shumë libra tjerë, por këtu kemi cekur vetëm disa prej tyre.

*** *** ***

Përmbajtja

Tema

Faqja

---Parathënie.....	??
---Kur është paraqitur sekti i rafiditëve?.....	??
---Pse janë quajtur shi'itët me emrin rafiditët?.....	??
---Në sa grupe ndahen rafiditët?.....	??
---Cili është besimi “el-beda”, i rafiditëve?.....	??
---Cili është besimi i rafiditëve në cilësitë e Allahut?.....	??
---Cila është bindja e rafiditëve ndaj Kur'anit, i cili gjendet në duart tona, dhe për të cilin Allahu ka premtuar se do ta ruajë?.....	??
---Cili është besimi i rafiditëve në sahabët e të Dërguarit sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem?.....	??
---Cilat janë pikat e përgjasimit në mes të çifutëve dhe rafiditëve?.....	??
---Cili është besimi i rafiditëve në imamë?.....	??
---Cila është bindja “er-rexh'a”, në të cilën besojnë rafiditët?.....	??
---Cila është bindja “et-tukjetu” tek rafiditët?.....	??
---Cila është bindja “et-tinetu”, në të cilën besojnë rafiditët?.....	??
---Cila është bindja e rafiditëve ndaj Ehlu Sunetit?.....	??
---Cili është besimi i rafiditëve në “mut'ah” dhe çfarë vlere ka te ata?.....	??
---Cila është bindja e rafiditëve në Nexhef dhe në Qerbela dhe çfarë është vlere e vizitës së tyre (sipas tyre?).....	??
---Cilat janë pikat e dallimit mes shi'itëve rafiditë dhe Ehlu Sunetit?.....	??
---Cila është bindja e rafiditëve ndaj ditës së Ashureve dhe çfarë vlere ka tek ata?....	??
---Cila është bindja e rafiditëve në “el-bej'a” (besëlidhje)?.....	??
---Cili është vendimi i afrimit mes Ehlu Sunetit monoteistë dhe rafiditëve politeistë?.....	??
---Cilat janë mendimet e dijetarëve të mëhershëm e të mëvonshëm ndaj rafiditëve?..	??
---Sureja Vilaje e shpikur	??
---Pllaka (Levh) e Fatimes e shpikur	??
---Duaja e dy idhujve të kurejshëve.....	??
---Pasthënie.....	??
---Libra - Sugjerojmë leximin e tyre për njohjen e rafiditëve dhe kundërvënien ndaj tyre.....	??
---Përmbajtja.....	??

*** *** ***

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Mbretëria e Arabisë Saudite
Kryesia e Drejtorisë së Hulumtimeve Shkencore dhe e Myftinisë
Zyra e Myftisë së Përgjithshëm

Nga Abdulaziz bin Abdullah bin Baz, drejtuar vëllaut të nderuar All-llahu e ndihmoftë!

Selamun alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu

Letrën që ma ke dërguar më datën 10.02.1418 h (16.06.1997), rreth librit tënd ndaj shi'itëve, e kemi lexuar atë, dhe e konsiderojmë të vlefshëm, të rëndësishëm dhe të përshtatshëm për botimin dhe shpërndarjen e tij sipas metodës, të cilën ti e sheh të arsyeshme, në Mbretërinë e Arabisë Saudite dhe në shtetet e Gjirit. Lusim All-llahun e Lartësuar që njerëzimi të kenë dobi nga ky libër dhe t'ju bekojë në angazhimet tuaja!

Es-selamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu

Myftiu i Përgjithshëm i Mbretërisë së Arabisë Saudite,
i cili njëkohësisht është edhe kryetar i Organizatës së Dijetarëve të Mëdhenj dhe i Drejtorisë së Hulumtimeve Shkencore dhe Myftinisë.

----- ***** ***** ***** -----